# TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial**

Sessió núm. 19 / CPJ / 28.10.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CPJ\19CPJ\

Fitxer 19CPJ1

XV legislatura · sisè període · sèrie C · número ****

**Comissió de Polítiques de Joventut**

Sessió 19, dimecres 28 d'octubre de 2026

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Presidència de l'I. Sr. Hugo Manchón García

Sessió 19 de la CPJ

La sessió de la Comissió de Polítiques de Joventut(CPJ) s'obre a ****. Presideix Hugo Manchón García, acompanyat de la vicepresidenta, Núria Navarro Hurtado, i de la secretària, Rosa Jové i Montañola. Assisteix la Mesa el lletrat Joan Ridao i Martín.

Hi són presents Sabrin Araibi Marachi, Alberto Bondesio Martínez, David González Chanca i Andrea Zapata Alfonso, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Ennatu Domingo i Soler, Montse Ortiz i Martí i Ariadna Urroz Segura, pel G. P. de Junts; Ana Balsera i Marín, Mar Besses Casanovas i Juli Fernàndez Olivares, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Pau Ferran Navarro, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Júlia Calvet Puig, pel G. P. de VOX en Cataluña; Núria Lozano Montoya, pel G. P. Comuns; Maria Pilar Castillejo Medina, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Sílvia Orriols Serra, pel G. Mixt[membres comissió].

També hi són presents els membres especialistes de la comissió Santiago Acosta Gallego, Josep Aleix Agustí Canals, Carlos Cañas Cruz, Raúl Collbatallé Simón,

Laura García Manota, Marc Martínez Romeu, Arnau Morales Soley, Marina Rodriguez Parpal i el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya.

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió de Polítiques de Joventut amb el conseller de Drets Socials i Inclusió sobre els objectius i les actuacions del Departament en matèria de joventut en la XV legislatura (tram. 355-00243/15). Sessió informativa.

2. Sessió informativa de la Comissió de Polítiques de Joventut amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre les prioritats en l'àmbit de la joventut per al curs 2025-2026 (tram. 355-00155/15). Sessió informativa.

3. Sessió informativa de la Comissió de Polítiques de Joventut amb el conseller de Drets Socials i Inclusió sobre les prioritats i els objectius en matèria de joventut (tram. 355-00274/15). Sessió informativa.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

Bona tarda a tothom. Comencem la sessió de la Comissió de Política de Joventut. En primer lloc, donar la benvinguda a l'honorable senyor Raúl Moreno, conseller de Drets Socials i Inclusió.

I abans d'entrar en ordre del dia, voldria expressar en nom de la Mesa i també, entenc, de tots els membres d'aquesta comissió, el nostre condol a les famílies de les víctimes de l'accident ferroviari, i així com tot el nostre suport i escalf a les persones afectades. També volem agrair la feina dels serveis d'emergències i de tots els professionals que estan treballant sobre el terreny.

Dit això, passem a l'ordre del dia i abans de començar, no sé si algun grup té alguna substitució per comunicar. Sí, diputada?

**Sabrin Araibi Marachi**

En el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat Jordi Riba substituirà el diputat Alberto Bondesio.

**El president**

Molt bé, alguna substitució més? *(Pausa.)* No.

## Sessions informatives

355-00243/15, 355-00155/15 i 355-00274/15

D'acord, doncs passem a la sessió informativa amb el conseller de Drets Socials. Abans de donar-li la paraula, recordo breument com funcionarà aquesta compareixença, que és, en primer lloc, el conseller disposarà d'un temps màxim d'una hora per fer la seva exposició inicial. Després obrirem un primer torn d'intervencions dels grups i del representant també del Consell Nacional de la Joventut, que disposaran de deu minuts cadascun per fer les seves preguntes i consideracions. I, a continuació, el conseller tindrà trenta minuts per respondre les preguntes plantejades. Finalment, obrirem un segon torn d'intervencions dels grups amb un temps màxim de tres minuts per grup. Així que donem pas a la compareixença i té la paraula l'honorable conseller Raúl Moreno, per un temps màxim d'una hora, quan vulgui.

*(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)*

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El conseller de Drets Socials i Inclusió** (Raúl Moreno Montaña)

Bona tarda, moltes gràcies, president; diputats i diputades. Vull començar també expressant el nostre condol a les famílies i amistats de les víctimes d'aquest accident ferroviari d'aquest matí a Toledo i traslladar tota la nostra solidaritat a les persones afectades i als seus entorns que, en aquests moments ho estan passant molt malament, són moments molt difícils. I també reconèixer i agrair la tasca de tots els serveis públics d'emergències, que s'han desplaçat als llocs dels fets que treballen incansablement per atendre les persones afectades. I ja, com ha expressat el president Illa, des de Catalunya estem a disposició per ajudar en tot allò que faci falta.

Bé, comparec avui per primera vegada en aquesta comissió com a conseller de Drets Socials i Inclusió. Permetin-me abans de començar presentar les persones

que m'acompanyen i que tenen responsabilitat directa en les polítiques de joventut del govern, la senyora Teresa Llorens, la secretària de Cicles de Vida i Ciutadania, la Clara Quirante, directora general de Joventut, i en Bartolomé Agudo, el director de l'Agència Catalana de la Joventut. Conec bé aquesta comissió de la meva etapa com a diputat i sé de la importància de la feina que s'hi fa. I per això volia expressar des del primer moment la meva voluntat de mantenir una relació fluïda i de diàleg i de treball constructiu. Comparec avui també des de l'experiència que m'han donat els anys de treball en l'àmbit social, en el món local i també en la política.

Com sabeu, soc educador social de professió i una part important de la meva trajectòria ha estat vinculada també al món de la joventut. Vaig ser regidor d'Infància i Joventut a l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet. He treballat en projectes i serveis adreçats a persones joves i he tingut l'oportunitat de participar activament en l'impuls de polítiques de joventut al llarg de la meva trajectòria institucional. Totes aquestes experiències han reforçat una convicció, que és que la igualtat d'oportunitats ha de ser un dels principis rectors de tota acció de govern.

La meva experiència m'ha ensenyat que el talent, les capacitats i les aspiracions de les persones joves es troben arreu del país però que les oportunitats no sempre es distribueixen de la mateixa manera. Per això les institucions tenim la responsabilitat de garantir que l'origen social, la situació econòmica familiar o el lloc de residència no condicionin el futur de ningú. És des d'aquest convenciment que entenc les polítiques de joventut, no només com un conjunt de programes sectorials sinó com una eina fonamental per ampliar les oportunitats, afavorir l'emancipació, combatre les desigualtats i permetre que cada jove pugui desenvolupar el seu projecte de vida amb autonomia i esperança.

Amb aquest esperit comparec avui per exposar les línies generals i les prioritats que orienten l'acció de govern en matèria de joventut. I estic convençut que compartim la voluntat de millorar les condicions de vida de les persones joves del nostre país i que, des del respecte a les diferents opcions polítiques, podrem trobar la manera d'avançar plegats en aquest objectiu. Començaré parlant dels tres grans àmbits que condicionen especialment les oportunitats als joves, que són la feina, els estudis i

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

l'habitatge. I després em centraré en les actuacions que estem impulsant pròpiament des del Departament de Drets Socials i Inclusió.

Començo per la feina. La situació laboral dels joves ha millorat substancialment en els darrers anys. Catalunya creix i això està generant oportunitats. Avui a Catalunya hi ha més de set-cents se mil joves, de setze a vint-i-nou anys treballant, dades del segon trimestre de l'any 2026, i la taxa d'ocupació juvenil ha arribat al nivell més alt en un segon trimestre des de l'any 2008. L'atur juvenil ha baixat fins al 12,3 per cent, el nivell més baix dels darrers divuit anys. També hem aconseguit reduir de manera molt significativa la temporalitat, que avui se situa en el 27,2 per cent, molt lluny dels nivells del més del cinquanta per cent que havíem arribat a tenir.

Són dades positives, però encara tenim reptes importants per davant, especialment l'accés al mercat laboral per primera vegada, la sobrequalificació i la qualitat de l'ocupació. Per això reforcem la connexió entre formació i empresa i l'acompanyament en els primers anys de trajectòria laboral. Aquest any els programes del Servei Públic d'Ocupació de Catalunya, adreçats específicament a joves, preveuen arribar a més de deu mil persones. La Formació Professional per a l'Ocupació Dual, que combina formació amb un contracte remunerat, preveu arribar a dos mil dos-cents joves aquest any. I amb el programa de Joves en pràctiques, més de set mil quatre-cents joves han tingut la primera experiència professional vinculada als seus estudis des de la seva posada en marxa.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

També mantenim els ajuts a l'autoocupació juvenil i a la formació contínua. Des del 2025 han arribat a més de vint-i-tres mil joves. En resum, la millora dels últims anys és clara, però hem de continuar treballant perquè es tradueixi en més estabilitat, millors condicions laborals i més autonomia pels joves.

El segon repte és l'educació. L'educació és una de les principals eines que tenim per garantir la igualtat d'oportunitats. Però encara avui les circumstàncies familiars i econòmiques condicionen les trajectòries educatives de molts joves. Aquest Govern està reforçant el sistema educatiu i aquest curs incorporem 1.830 noves dotacions professionals als centres i recuperem nivells d'inversió en infraestructures que no es veien des del 2008, amb 257 milions d'euros.

Però tenim encara massa joves que deixen els estudis abans d'hora. La taxa d'abandonament escolar prematur ha baixat del 17,5 per cent l'any 2022 al 13,5 per cent l'any 2025, però continua sent molt elevada. Per això el Departament d'Educació té en marxa el Pla d'acció contra l'abandonament escolar prematur,

Fitxer 2

amb l'objectiu de reduir aquesta taxa per sota del nou per cent l'any 2030. Un pla que posa el focus en la prevenció, l'orientació i l'acompanyament, perquè puguem actuar abans que un jove decideixi deixar els estudis. I quan un jove els deixa, els centres de noves oportunitats s'ofereixen itineraris personalitzats per reprendre la formació o accedir al mercat laboral, amb una previsió d'atendre prop de tres mil joves aquest any.

A formació professional, en aquest curs tenim 76.574 alumnes matriculats al primer curs, un rècord històric, cinc-mil quatre-cents més que l'any passat i gairebé quinze mil més que fa dos anys. A la universitat també hem treballat perquè tothom tingui l'oportunitat d'accedir-hi. Hem reduït els preus universitaris públics i reforçat les beques i exempcions per facilitar l'accés. En conjunt, més de quatre de cada deu estudiants de grau de les universitats públiques estudien amb alguna beca o alguna exempció del preu.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

A més, hem ampliat les reserves de places per aquelles persones que s'enfronten a les barreres addicionals. Aquest curs hem creat per primera vegada una reserva de l'u per cent de les places per a estudiants en situació de vulnerabilitat socioeconòmica i hem ampliat fins als trenta anys la reserva pels joves tutelats i extutelats.

També mantenim les reserves per a estudiants amb discapacitat i del poble gitano. Precisament fa unes setmanes vaig poder conversar amb vint-i-sis joves gitanos que aquest curs començaran la universitat. Una d'elles, la Janira Puig, que comença Dret i Relacions Internacionals, explicava que a casa sempre l'havien animat a estudiar perquè pogués aprofitar una oportunitat que la seva mare no havia tingut. I això és el que volem, que tenir menys recursos, que haver estat tutelat o trobar-se amb més dificultats no et tanqui la porta als estudis.

El tercer gran repte és, sens dubte, l'habitatge. Perquè emancipar-se no hauria de ser un privilegi. Disposar d'un habitatge assequible és essencial perquè els joves puguin construir un projecte de vida propi. Per això aquest Govern ha situat l'habitatge entre les seves màximes prioritats i estem actuant en diferents àmbits. Des del punt de vista de l'habitatge més assequible, el Govern ha fixat l'objectiu de generar cinquanta mil habitatges assequibles fins l'any 2030, principalment de lloguer protegit i com a mínim un vint-i-cinc per cent dels habitatges que es construeixin sobre la reserva pública de solars es destinaran als joves. D'aquests cinquanta mil habitatges, 45.551 ja estan en diferents fases de desenvolupament.

I les últimes dades demostren que la construcció d'habitatge protegit està avançant. Durant el primer semestre de l'any 2026, Catalunya va registrar més de cinc mil tres-centes qualificacions definitives d'habitatge protegit, gairebé la meitat del total de tota Espanya, segons les dades del Ministeri d'Habitatge.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per altra banda, ens toca facilitar l'accés a aquest primer habitatge. Hi ha joves que poden pagar una hipoteca però no tenen els estalvis per afrontar l'entrada. Per això vam crear els préstecs d'emancipació. Financem fins al vint per cent del preu del primer habitatge amb un màxim de cinquanta mil euros, al zero per cent d'interès i sense comissions. Des de la seva posada en marxa, més de tres mil joves han pogut comprar el seu primer habitatge gràcies a aquest programa, que també contribueix a ampliar el parc d'habitatge protegit. I estem ampliant-ne l'abast. Aquest any hem ampliat l'edat màxima fins als quaranta anys, i aquest mateix dimarts el Govern ha aprovat noves mesures perquè els préstecs també es puguin utilitzar per comprar habitatge protegit i finançar obres de rehabilitació o reforma. A més, obrim la possibilitat que els ajuntaments complementin aquests préstecs amb recursos propis per adaptar el suport a les necessitats de cada territori.

I, en tercer lloc, el lloguer. Pels joves que avui viuen de lloguer, mantenim el bo de lloguer jove i altres ajuts per ajudar-los a pagar-lo. Des de la Xarxa Nacional d'Emancipació Juvenil, a través de les oficines joves i dels punts d'informació juvenil, oferim assessorament per facilitar l'accés a aquests ajuts. El 2025 vam arribar a més de vint-i-una mil persones de fins a trenta-cinc anys.

També estem actuant en la regulació dels lloguers. Entre el primer trimestre del 2024 i el primer trimestre del 2026, el preu mitjà dels nous contractes ha baixat un 1,3 per cent a les zones tensionades i gairebé un cinc per cent a Barcelona. I alhora estem reforçant els instruments per protegir les persones amb més dificultats per mantenir el seu habitatge. Recentment, el president Salvador Illa ha anunciat un nou fons d'emergència habitacional, dotat inicialment de 25 milions d'euros, per evitar que les persones en situació de vulnerabilitat extrema perdin casa seva quan s'han esgotat la resta d'alternatives.

Sabem que encara no hi ha prou. L'oferta continua sent insuficient i molts joves tenen grans dificultats per accedir a un habitatge a un preu que puguin assumir. Però estem mobilitzant els recursos i desplegant nous instruments per actuar, tant sobre les dificultats d'avui, com sobre el problema de fons. Continuarem treballant per augmentar l'oferta d'habitatge assequible i facilitar-ne l'accés, perquè els diners de la família o el lloc on una persona ha nascut no determini si pot emancipar-se.

Pel que fa a les polítiques concretes del Departament de Drets Socials i Inclusió. També volem que els joves puguin gaudir d'aquesta etapa de la seva joventut, desenvolupar els seus interessos, participar i trobar suport quan el necessiten. I aquí les polítiques de joventut del Departament de Drets Socials i Inclusió tenen un paper molt important. És un àmbit que conec de prop i al qual vull dedicar una atenció especial durant aquesta etapa al capdavant del Departament.

Pel que fa al món local, els ajuntaments i els consells comarcals tenen un paper essencial en les polítiques de joventut. Coneixen la realitat dels joves del seu territori i desenvolupen serveis i actuacions per donar resposta a les seves necessitats, però no tots els municipis disposen dels mateixos recursos i volem reforçar les polítiques de joventut arreu de Catalunya. Per això, en el marc del nou contracte programa 2027-2030, que hem acordat amb el món local, Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis, estem impulsant un nou model de finançament per les polítiques de joventut. En les properes setmanes tenim previst portar al Govern l'Acord de delegació de competències en matèria de joventut als ens locals.

Amb aquest acord reconeixem i deleguem formalment les funcions d'informació i participació juvenil que els ajuntaments i consells comarcals ja desenvolupaven. És

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

un acord pactat amb la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis, que preveu un increment del finançament de més del quaranta per cent, concretament 3,45 milions d'euros addicionals. Això permetrà augmentar els recursos del vuitanta-vuit per cent dels municipis, incorporar-ne cent trenta-set nous al sistema de finançament i reforçar els equips professionals amb quinze noves figures de tècnics de joventut compartits.

A més de reforçar els recursos passarem de les subvencions a un sistema de transferències més estable, amb una vigència de deu anys, que permetrà als ajuntaments i consells comarcals planificar millor, reduir els tràmits administratius i donar més continuïtat als serveis i als professionals de joventut. D'aquesta manera, donem resposta a una demanda històrica del món local, un sistema de finançament més estable, més senzill i adaptat a les necessitats de les polítiques de joventut, que reconeix la trajectòria i la feina dels municipis en aquest àmbit.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Un segon àmbit que volem reforçar és el suport a l'associacionisme juvenil. Catalunya té una llarga tradició associativa, amb entitats juvenils que impulsen activitats i projectes que contribueixen a la vida dels nostres pobles i ciutats. Són espais on els joves s'aprenen a organitzar-se, a assumir responsabilitats i a tirar endavant projectes compartits. Però mantenir una entitat també comporta molta feina administrativa, que sovint recau en els mateixos joves voluntaris. Precisament la setmana passada vaig reunir-me amb el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, per parlar de les necessitats de les entitats i de com podem facilitar-los la feina. Estem treballant conjuntament per simplificar els tràmits, millorar les subvencions i reforçar l'assessorament i el suport tècnic a les entitats.

Aquest suport també es tradueix en més recursos. Hem incrementat el finançament destinat a les entitats juvenils i de lleure, passant dels 10,9 milions d'euros el 2024 a 13,3 milions d'euros l'any 2026, un increment que ens permet reforçar la feina de les entitats i les activitats que ofereixen als infants i joves d'arreu de Catalunya.

En el marc dels acords assolits amb Esquerra Republicana destinarem 1,1 milions d'euros a la creació d'un centre de recursos per l'associacionisme juvenil, per donar suport a les entitats juvenils d'arreu de Catalunya. Volem aprofitar l'experiència del CRAJ de Barcelona, que fa anys que ofereix l'assessorament i acompanyament a

les entitats juvenils. I ara estem treballant amb el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya en com podem estendre aquest model al conjunt del territori, tenint en compte les necessitats de les entitats i les diferents realitats locals. Ja hem establert el calendari i el procés de treball i estem preparant la diagnosi que servirà de base per definir el model de servei, la governança i el desplegament del nou centre.

Volem que les entitats juvenils d'arreu de Catalunya puguin disposar del suport tècnic i jurídic, formació i assessorament per tirar endavant els seus projectes. Sabem que molts dels adolescents i joves, per altra banda, viuen situacions d'ansietat, de malestar o de soledat i que no sempre és fàcil demanar ajuda. Per això des del Departament impulsem Obro Fil, un servei gratuït i confidencial de suport emocional a través del WhatsAp, disponible les vint-i-quatre hores del dia, gestionat per la Fundació Ajuda i Esperança. En els seus tres primers anys de funcionament s'hi han mantingut més d'onze mil converses, amb més de tres-cents mil missatges intercanviats. Volem facilitar que els joves puguin demanar ajuda quan la necessiten i rebre un primer acompanyament.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Un altre àmbit prioritari també és el lleure educatiu, que té un paper fonamental en el desenvolupament dels infants i joves. Als caus, esplais i colònies aprenen a conviure, guanyen autonomia i desenvolupen habilitats. Catalunya té una llarga tradició en aquest àmbit. Només l'any 2025 més de 486.000 infants i joves van participar en activitats de lleure. Però no tots hi tenen les mateixes oportunitats d'accés. Volem reduir aquestes desigualtats i reforçar les entitats que fan possible el lleure educatiu. Amb aquest objectiu, el passat 26 de maig vam aprovar l'Estratègia del reconeixement del lleure educatiu de base associativa, voluntària i comunitària 2026-2030, que hem elaborat conjuntament amb el sector.

Alhora, el lleure forma part de l'Estratègia de lluita contra la pobresa infantil 2025-2030. En aquest marc mantenim els ajuts pels infants i joves en situació de vulnerabilitat, els suports per la participació d'infants i joves amb discapacitat i el finançament a les entitats. I estem treballant per analitzar els diferents models d'accés al lleure que existeixen al país i identificar quines fórmules poden ajudar-nos a ampliar la participació de manera equitativa. També volem facilitar la feina del

sector amb mesures concretes, com la T-lleure, que ha de facilitar els desplaçaments de les entitats del lleure amb transport públic a través d'un sistema de bonificacions.

D'altra banda, estem modernitzant els equipaments de la xarxa Xanascat. Hem completat una inversió de més de 5,3 milions d'euros en sis albergs. Els de Tremp, Lleida, Vic, Cabrera de Mar, l'Espluga de Francolí i l'Escala. Hem renovat les instal·lacions i els espais comuns per millorar el confort dels usuaris i fer els equipaments més eficients i sostenibles. I també estem impulsant el nou alberg de Tarragona, amb l'objectiu que entri en funcionament l'any 2027. Així reforcem una xarxa pública que facilita les colònies, les estades educatives i la descoberta del territori a infants, joves, famílies i entitats d'arreu de Catalunya.

I juntament amb el lleure voldria també parlar de l'accés a la cultura i el suport al talent juvenil. Aquest any celebrem quaranta anys del Carnet Jove, una iniciativa que ha acompanyat diferents generacions i joves catalans. I aprofito aquesta compareixença per convidar els diputats i diputades de la comissió a l'acte de celebració del quarantè aniversari del Carnet Jove que tindrà lloc el 10 de desembre. Serà una oportunitat per conèixer la trajectòria del Carnet Jove i compartir aquesta celebració amb els joves i les persones que l'han fet possible durant tots aquests anys. El Carnet Jove facilita l'accés a activitats culturals, formatives i de lleure, però també impulsa iniciatives que permeten als joves creadors adquirir experiència i començar a desenvolupar els seus projectes.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Un bon exemple és el Premi Carnet Jove de Còmic, que aquest setembre ha presentat l'obra guanyadora en el marc de la Setmana del Llibre Català. És un premi que ofereix als joves creadors l'oportunitat de publicar la seva obra i donar-la a conèixer. I fa només uns dies vaig ser al Festival de Cinema de Sitges, on vaig poder conversar amb els cinc joves que aquest any han format part del jurat Carnet Jove. Són exemples de com podem acostar la cultura als joves i volem continuar ampliant aquestes oportunitats.

I en aquest sentit volem aprofitar aquest quarantè aniversari per obrir una nova etapa. Com ja saben, a partir de l'any 2027 el Carnet Jove serà gratuït i universal per tots els joves de Catalunya. I volem que sigui molt més que un carnet de descomptes, que esdevingui una porta d'entrada als serveis, recursos i oportunitats

que la Generalitat posa al seu abast, facilitant l'accés a la informació i als tràmits que necessiten.

I abans d'acabar permetin-me també referir-me als greus aldarulls del dissabte passat al Centre de Barcelona. Des del Govern condemnem rotundament els actes de violència, els saquejos i les destrosses que es van produir i ens preocupa molt especialment la participació dels joves i menors d'edat i l'ús de les xarxes socials i els grups de missatgeria per convocar aquests actes. No hi havia cap reivindicació social, política o estudiantil, ni cap organització al darrere que convoqués una manifestació. L'objectiu era provocar aldarulls, saquejos i robatoris. Això no és una protesta, això és delinqüència. Per tant, cal actuar amb fermesa per identificar els responsables, tant els autors dels fets, com les persones que van promoure els aldarulls, i els Mossos d'Esquadra continuen investigant per aclarir qui hi havia al darrere i treballar perquè aquests fets no es tornin a produir. Defensarem sempre el dret a manifestar-se pacíficament, però davant la violència i els agressors, ni un pas enrere.

Diputats i diputades hem avançat, però encara tenim molts reptes importants per davant, especialment pel que fa a l'accés a l'habitatge. I per a mi el més important és que els avenços es notin a la vida quotidiana dels joves, que puguin estudiar, trobar una feina, emancipar-se i participar activament en la societat. Volem una Catalunya on tots els joves puguin tirar endavant el seu projecte de vida,...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 3

independentment del seu origen, dels seus recursos, de la seva família o del lloc on visquin.

I, finalment, vull acabar reiterant la meva voluntat de mantenir una relació de diàleg i de col·laboració amb aquesta comissió, d'escoltar les aportacions dels grups parlamentaris i retre comptes de la feina que fa el Govern. Estic convençut que treballant plegats podrem continuar avançant cap a una Catalunya de més oportunitats, de més igualtat i amb un futur millor pels nostres joves.

Moltes gràcies.

**El president**

Gràcies, conseller. Obrim ara el torn dels grups parlamentaris. Ho farem seguint l'ordre de major a menor representació, tancant amb el grup que dona suport al Govern i després el Consell Nacional de la Joventut. Comencem pel grup de Junts i té la paraula la seva portaveu, Ariadna Urroz, que compartirà el temps amb el seu especialista, el senyor Aleix Agustí, quan vulguin.

**Ariadna Urroz Segura**

Gràcies, president. També em permetran que les primeres paraules d'aquesta comissió d'avui per part nostra siguin per mostrar aquest consternament que hem conegut avui amb aquest accident de tren a Toledo i, per tant, tot el suport a les famílies que s'han vist afectades i tot el suport també als equips d'emergències que estan treballant en la situació.

Conseller Moreno, en primer lloc també desitjar-li sort i encerts en aquesta nova etapa al capdavant de la Conselleria, malgrat que vostè no és nou perquè ja hi era i entenem que es fa a seves en certa manera les polítiques que s'han fet al capdavant de la Direcció General de Joventut i de Polítiques de joventut amb la consellera Martínez Bravo fins a dia d'avui.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

L'exposició que feia vostè de la diagnosi de quins són els problemes que pateixen els joves de Catalunya jo crec que és compartida per tots els partits d'aquesta cambra. Crec que sabem quins són els reptes que la joventut d'aquest país està afrontant o ens veiem obligats a afrontar dia a dia, però sí que li volia traslladar la pregunta de manera molt clara i molt directa, és si vostès seguiran fent exactament el mateix que porten fent en aquests dos anys de legislatura al capdavant de les polítiques de joventut, perquè la nostra opinió és que cal realment un canvi de fons i un canvi de forma.

I potser començo per la part del canvi de forma. Crec que sabrà perfectament que l'anterior consellera, Martínez Bravo, va venir a comparèixer en aquesta Comissió de Polítiques de Joventut tan sols una vegada en aquests dos anys de legislatura. Quan ho va fer o quan va venir o quan se la instava al Ple a interpel·lar-la també ho feia una mica arrossegant els peus. Nosaltres entenem que vostès són els primers interessats a poder, a voler venir a explicar quines són les polítiques que estan fent

per millorar la vida del dia a dia dels joves de Catalunya i per tant entenem que necessàriament aquí hi ha d'haver un canvi de forma en el tracte cap a aquesta comissió i cap als diputats que conformem aquesta Comissió de Polítiques de Joventut del Parlament de Catalunya. Per tant, el primer prec que li volia fer a la meva intervenció era justament això, si pogués recollir el guant d'aquesta petició.

I, en segon lloc, feia referència a un tema també de fons, perquè per nosaltres les polítiques de joventut són absolutament cabdals i a vegades ens ha donat la sensació que per vostès les polítiques de joventut puguin semblar o puguin ser de segona en moltes ocasions. I, per tant, jo volia adreçar-li avui justament si sabia que la consellera Martínez Bravo li va deixar deures pendents, en el sentit de mandats parlamentaris aprovats, tant en comissió com en el Ple del Parlament de Catalunya en matèria de polítiques de joventut, que estan damunt de la taula i jo avui volia estendre'm una mica en aquesta intervenció per demanar-li per coses concretes que hem aprovat.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

En aquesta Comissió de Polítiques de Joventut vam aprovar fa ja vuit mesos modificar l'ordre que regula els cursos de monitors de lleure, per exemple, per rebaixar l'edat que ara mateix és obligatori tenir divuit anys, per rebaixar-la i poder-los iniciar abans. Com li deia han passat vuit mesos. Avui abans de venir aquí a la comissió he revisat l'ordre i segueix sense estar modificada. Entenem que modificar una ordre és un tema de voluntat política i ha passat temps suficient i li volíem preguntar com està aquest aspecte.

En segon lloc, Pla d'actuacions 2021-2026 que deriva del Pla Nacional de Joventut de Catalunya, que acaba justament d'aquí dos mesos i llavors s'ha de tramitar el Pla 27-30. Respecte al pla 21-26, també aquest Ple del Parlament va aprovar que es faria una avaluació detallada de les actuacions que s'havien recollit durant aquests últims quatre anys, per veure justament si estan sent efectives, no?, perquè si fem un pla d'actuacions però després no avaluem què està funcionant i que no, i hem de fer un de nou, podem arrossegar errors o veure polítiques que potser no estan sent efectives i corregir-les abans de seguir fent una mica sempre més del mateix. Perquè una mica també el que li vaig traslladar a la consellera Martínez Bravo en la interpel·lació que li vam fer és que el Pla Nacional de Joventut de Catalunya recull

moltes actuacions, però el vuitanta per cent de les coses que ja s'estan fent a dia d'avui ja es feien abans de l'aprovació del Pla Nacional i, per tant, a vegades dona la sensació que aprovem moltes normes en aquesta casa, però que després quan anem a veure que és tangible, estem sempre una mica en més del mateix, hi ha poca efectivitat de les coses que es fan.

Tercer aspecte que li volia demanar concret és amb relació a l'Estratègia nacional d'emancipació, que també és un mandat que va aprovar aquest Parlament, de fet amb una moció de Junts per Catalunya amb la diputada Judith Toronjo quan era portaveu d'aquesta comissió i que després també nosaltres vam voler repetir en la interpel·lació que li vam fer fa poc temps. Sabem que hem de reduir l'edat mitjana d'emancipació i, per tant, cal augmentar la taxa d'emancipació juvenil, jo crec que en això estem tots d'acord i el que demanàvem és, fixem-nos un horitzó, és a dir d'aquí tres anys quina volem que sigui aquesta taxa d'emancipació juvenil, fixem-nos fites concretes que ens permetin també una mica el mateix que li deia abans, reavaluar si les coses que estem fent bé en matèria d'emancipació estan funcionant o quines no estan funcionant.

Un altre aspecte que li volia comentar que és el Pla Nacional contra la precarietat laboral juvenil, també una proposta de Junts per Catalunya aprovada en el debat de política general del 2025, també instada a través d'una altra moció també en el Ple del Parlament i li volia preguntar respecte a la mateixa què és el que han fet, perquè estem d'acord que deia que l'ocupació juvenil ha millorat les taxes, no li dic que no, però hi ha un problema salarial pel que fa als joves, que és el que no ens permet sobretot emancipar-nos, per tant, com abordem la part salarial i d'ocupació dels joves.

I, una mica també, conseller, com que quan vam veure que hi havia aquest canvi, aquest relleu a la conselleria i sabíem que fins ara havia costat molt que la consellera vingués d'aquí a comparèixer i donar explicacions, li vam presentar des del meu grup un reguitzell de preguntes escrites, una mica per no perdre el fil de diversos temes justament per si trigaven molt a comparèixer de nou.

Avui sí que algunes qüestions ja les ha comentat i no em reiteraré en les preguntes que tenia anotades, però sí que li volia preguntar respecte al desplegament de la

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Llei de foment de l'associacionisme, que la va aprovar aquest Parlament ara al desembre de fa tres anys, li volia preguntar quin serà el calendari d'aquest, perquè el desplegament encara no ha estat efectiu, sí que ha parlat concretament del CRAJ en relació amb el CNJC, i li volia preguntar també si aquí hi ha un calendari concret en el que estigueu treballant per desplegar-ho.

Amb relació amb el tema del contracte al programa en matèria de polítiques de joventut, que l'any passat va ser un autèntic desgavell, sobretot pel que fa a les partides de polítiques de joventut, va generar molt malestar en els ens locals per no saber si serien subvencions directes o quina era la fórmula que s'utilitzaria per aquest 2026. Vostè ens ha parlat d'aquesta delegació de competències, que esperem que sigui una delegació de competències i també una delegació de recursos suficients, perquè justament evitem el malestar que va causar l'any passat.

I ja vaig acabant amb l'última pregunta que li volia adreçar. És també amb relació a les subvencions de les entitats juvenils en relació a la Convo, perquè enguany la base de la convocatòria també sabrà que ha anat molt molt tard, es van resoldre al setembre i es van fer efectives al mes d'octubre i per tant a les acaballes d'aquest any. Li volíem preguntar per la convocatòria que ha de sortir de l'any 2027, si sortirà de manera també, abans d'acabar aquest any, que és com últimament s'havia estat fent. Si ens podien concretar això, si sortiria de manera avançada i si tindrien en compte intentar fer-ho tot el màxim de ràpid possible perquè les entitats no arribin a final d'any sense haver percebut els diners. Són aquestes preguntes molt concretes i molt específiques que li volia adreçar.

I ara li passaré la paraula al meu company, l'Aleix Agustí, de la Joventut Nacionalista de Catalunya, i una mica amb el capteniment aquest que li deia, de demanar-los que compleixin els mandats parlamentaris, que treballin per la principal preocupació dels joves de Catalunya, que no és res més que aquesta casa, feina, futur, que jo crec que a tots és el que ens mou a estar aquí. I que, en els temps que corren, intentin complir els mandats parlamentaris, perquè sinó, la situació, el sentiment de desànim que pateixen els joves quan veuen que tenim la capacitat de transformar i que, a vegades, el que provem no s'acaba palpant ni traslladant en res, no fa res més que augmentar aquest sentiment de tristor.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per tant, moltes gràcies i li passo la paraula al company.

**Aleix Agustí**

Gràcies, diputada Urroz; president. Conseller Moreno, els joves no només som el futur del país, som el present, i la nostra generació és la que ha de continuar aixecant el país, i amb les seves polítiques no sembla que prioritzin els joves de la manera que ens mereixem. Miri, la principal problemàtica que tenim els joves avui dia és el fet de construir el nostre projecte de vida a Catalunya, al nostre país. Vostè sap que, des de Junts i la JNC, defensem que els joves construeixin –si així ho volen–, el seu projecte de vida a Catalunya, però en aquests moments no és ben bé així. Actualment els joves tenim moltes dificultats, que acaben fent-nos plantejar si Catalunya és el nostre espai per arrelar. I que això sigui així, deixi'm dir-li clar i català, és el primer fracàs del Govern que vostè representa avui aquí en seu parlamentària.

Si el temps m'ho permet, intentaré entrar una mica més en profunditat en els problemes que ens generen dificultats per arrelar als joves. El primer, sense cap mena de dubte, és l'habitatge, i em centraré en l'habitatge de compra, tot i que el de lloguer té exactament el mateix problema, que és la seva inaccessibilitat. Segons dades del 2023, el salari d'un jove es situa al voltant de vint-i-tres mil euros, i el preu mitjà de metre quadrat d'un habitatge a Barcelona és de més de quatre mil cinc-cents euros. El que vol dir que un pis d'uns seixanta metres quadrats val de mitjana uns 270.000 euros, com li deia, un preu inaccessible.

I a tot això, vostès, el Govern de la nostra nació, què proposen? Doncs entre altres coses, un préstec d'emancipació, que per altra banda des de Junts ja els hem instat a instàncies de la diputada Urroz, que és necessari que, per accedir a aquests préstecs s'ampliï el límit de renda. I d'altra banda, és necessari que s'apliquin criteris de territorialitat, ja que no és el mateix comprar un pis a Barcelona, a Ulldecona o a Granollers. Ara mateix, vostès tenen el préstec topat a cinquanta mil euros, i això acaba perjudicant els joves que vivim a l'àrea metropolitana, on els pisos són més cars i on justament hi viu més gent.

Alhora, deixi'm dir-li que aquest préstec em recorda una mica l'estafa de l'estampeta. Vostès donen un préstec a uns joves perquè es comprin un pis a preu de mercat, un préstec que hauran de tornar perquè no és un regal, és un préstec, i en l'accedir a

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

aquest préstec la lletra petita diu que aquest habitatge passarà de forma permanent al parc públic d'habitatge de compra, en aquest cas, i això que l'han comprat a preu de mercat. Em recorda una mica allò, el miracle de Jesús que multiplicava pans i peixos, vostès faran el mateix amb els habitatges de protecció oficial, però amb l'esforç dels joves d'aquest país.

I per tant –vaig acabant, president–, això és un negoci rodó per vostès, però una ensarronada pels joves que hi accedeixin. I com que m'he quedat sense temps, jo, conseller, li volia dir que ja aniria sent hora que en totes les polítiques, però sobretot en les polítiques de joventut, deixin d'acompanyar-se dels partits que no volen solucionar el problema, que s'hi volen recrear, i que es deixin acompanyar pels partits que hem demostrat amb anterioritat la nostra solvència en el Govern, perquè si continuen recolzant-se i obeint els socis actuals, els resultats els coneixem, i és el fracàs i la precarietat dels joves del país.

Per tant, conseller, li pregunto si vostè creu que, des que vostès són al Govern, els joves viuen millor o no.

Ho deixo aquí, i moltes gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

Gràcies. I ara és el torn del Grup d'Esquerra Republicana, i té la paraula la seva portaveu, Mar Besses.

**Mar Besses Casanovas**

Gràcies, president. Bé, també primer de tot comença aquesta intervenció traslladant el condol i tot el suport a les víctimes i als afectats per l'accident ferroviari que hem conegut avui al matí.

I dit això, senyor conseller, en primer lloc donar-li la benvinguda a la Comissió de Polítiques de Joventut, i també desitjar-li sort i encerts en el seu nou càrrec. Sap vostè que aquesta compareixença fa més d'un any que esperàvem que es produís, i també li he de dir molt sincerament que esperàvem alguna cosa més de vint minuts per parlar de tots aquells reptes que tenim pel que fa a les polítiques de joventut i de tots aquells temes que en aquest any que portem esperant hem anat obrint, hem

anat posant sobre la taula, que molts cops no hem tingut les respostes esperades, i avui li he de dir que esperàvem una mica més.

Perquè aquesta qüestió d'incompareixences, ho hem dit molts cops, no és puntual ni excepcional, i ens sap greu perquè per nosaltres això no és només una qüestió de respecte institucional, que també, sinó que també és una qüestió de prioritats polítiques. I entenem que el Departament de Drets Socials és un departament molt ampli, que afronta moltes complexitats, però entenem que les polítiques de joventut no poden ser accessòries a aquest departament, i cal que se li doni la importància i la predominança que nosaltres creiem que haurien de tenir.

Dit això, compartim la diagnosi de les problemàtiques que vostè ha enfocat, crec que és positiu també perquè ha destacat continuïtat a moltíssimes de les polítiques que ja estaven en marxa, i per tant vol dir que l'anterior Govern havia fet bé la feina de diagnosi, d'encaminar cap a on havien d'avançar les polítiques de joventut. Altres propostes que són noves d'aquesta legislatura, també hem de dir que són gràcies als acords pressupostaris que han assolit amb el nostre grup parlamentari.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I li he de dir que, a banda d'aquests bons propòsits i d'aquestes bones paraules, ens costa de veure que hi hagi un cert ritme de desplegament, o si més no, el ritme de desplegament que nosaltres esperàvem veure, i, per tant, ja ho saben, que serem exigents amb aquest ritme, i que el canvi al capdavant de la Conselleria no sigui només un canvi de nom, sinó que també impliqui aquest canvi de ritme, i si m'ho permeten, també en creure una mica més en aquesta comissió i en les polítiques de joventut.

Dit això, començo per la convocatòria de subvencions, que també s'ha mencionat anteriorment perquè, conseller, vostè ho sap, el que ha passat aquest 2026 ha estat –resumidament–, un desgavell pel que fa a la convocatòria anticipada de subvencions, perquè les entitats acabaven l'any sense saber quan sortiria aquesta convocatòria, sense saber amb quins recursos podrien comptar. Mentrestant, vostès asseguraven que la convocatòria aniria sortint amb temps i forma, arribem al gener sense cap tipus de termini, arribem al març, finalment surt la convocatòria, i,...

Fitxer 4

paral·lelament vostès diuen que el termini de resolució es mantindrà el mes d'agost com havia passat fins l'any anterior, però arribem al mes d'agost, continuem sense resposta, i no és fins al mes d'octubre que finalment es resol.

Per tant, en resumides comptes, una situació que crec que podem compartir, que és un desgavell, i sincerament, les explicacions o les excuses que va donar en el seu moment la consellera Martínez Bravo no s'agafen ben bé per enlloc, perquè ens deien que el motiu era que no hi havia pressupostos aprovats i que per això no podia sortir en temps i forma, però és que l'any 2025 vostès mateixos governaven sense uns pressupostos aprovats, i en canvi sí que va sortir en temps i forma la convocatòria de subvencions. La pregunta és, què és el que ha passat exactament amb la convocatòria anticipada de subvencions de cara a l'any 2026, i sobretot, què és el que han canviat perquè no ens tornem a trobar de cara al 2027 en la mateixa situació. I ho dic perquè ara ja tot just estem a dos mesos mal comptats d'acabar l'any i ens tornarem a trobar amb la mateixa pregunta. Per tant, la pregunta també és, si vostès es comprometen que, de cara al 2027, sortirà la convocatòria de subvencions de forma anticipada al desembre, com habitualment havia passat.

Dit això, també enfocar, amb relació als acords de pressupostos que hi ha entre el Govern i el Grup Parlamentari al que represento, ha parlat del Carnet Jove i crec que, de la mateixa manera que direm quan les coses no funcionen bé, aquí crec que sí que podem estar satisfets de com avança el Carnet Jove. Vostès sabien que a finals del 2026 s'acabava l'actual model, l'actual conveni. Sis mesos abans, vostès –també ho hem de dir–, no tenien els deures fets, no hi havia una proposta sobre la taula per veure com seria el nou Carnet Jove, per això vam posar precisament sobre la taula aquesta proposta ambiciosa de transformació del Carnet Jove.

I aquí sí que crec que podem estar satisfets de la feina que està fent l'equip de l'Agència Catalana de Joventut per transformar, per fer aquest gran salt d'escala com vam proposar-nos del Carnet Jove, perquè sigui aquesta eina pública, gratuïta, universal i, sobretot, desvinculada de les entitats financeres, que era el propòsit que nosaltres teníem per fer del Carnet Jove no només aquesta simple targeta de descompte, sinó que fos una veritable porta d'entrada als serveis públics i als recursos de la Generalitat. I celebrem que avanci a bon ritme, però no ens relaxem,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

perquè estarem molt amatents a què així sigui i el dia 10 de desembre també serem en aquesta presentació.

Dit les coses que creiem que funcionen bé, anem a les coses que creiem que tenim molt marge de millora. Ha mencionat vostè també la T-Lleure, se li ha oblidat mencionar que també forma part dels compromisos que van adquirir amb aquest grup parlamentari, però que en el fons és una demanda dels agrupaments escoltes i esplais d'aquest país, i en definitiva ha de ser aquesta eina perquè el transport públic no sigui una barrera econòmica ni logística per participar de les activitats de lleure educatiu, i és amb aquesta voluntat que tenim, el finançament necessari per poder dur a terme la T-Lleure. Sí que m'agradaria preguntar-li, conseller, en quins terminis treballen ara sobre la taula, perquè ens hagués agradat segurament que anéssim molt més avançats pel que fa al desplegament de la T-Lleure. En tot cas, entenem que té una complexitat tècnica que també s'ha de tenir en compte, però sí que m'agradaria que saber en quina situació coneix vostè que ens trobem a dia d'avui.

Però és que la T-Lleure també s'emmarca en aquesta estratègia de reconeixement del lleure educatiu, una estratègia que vam ser molt crítics en el seu moment, perquè creiem que es va desvirtuar totalment durant el seu procés d'elaboració, una estratègia que precisament havia de reconèixer i que havia de posar en valor la feina que realitzen milers de joves de forma voluntària i que, com es va gestar tot aquest procés, ens sembla que va ser també una successió de despropòsits, que van estar un any sense convocar els espais pertinents i que estaven regulats per poder articular aquesta estratègia. Després els van presentar una esmena de totalitat i, per tant, amb un producte final que creiem que és molt millorable, però en tot cas aquesta estratègia està aprovada des del mes de maig passat. Per tant, la pregunta conseller, és, quina valoració en fan, a dia d'avui, del procés de com es va crear aquesta estratègia i en quin punt de desplegament es troba, quines són les actuacions que ja han posat fil a l'agulla, com s'estan desplegant, com estan funcionant, si pot fer una mica avaluació del tema.

Continuant amb el fil de l'associacionisme juvenil, ha parlat del Centre de Recursos per l'Associacionisme Juvenil i aquí sí que l'he de dir perquè tenim una preocupació

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

molt important, parlem d'un projecte molt ambiciós amb els quals tenim aquest finançament compromès d'1,1 milions d'euros que ha de contribuir no només a desplegar aquest centre de recursos, sinó també alhora, d'un acompliment de la Llei de foment de l'associacionisme, que fa pràcticament més de dos anys que està en un calaix i nosaltres el que volem és que aquest centre sigui aquesta eina útil que acompanyi les entitats d'arreu del país en la gestió econòmica, administrativa, jurídica i que pugui oferir aquest acompanyament i aquest assessorament a totes les entitats del país i, per tant, un centre que ha d'estar pensat amb les entitats, que ha d'estar construït amb les entitats i també sobretot el servei de les entitats.

Per tant, conseller, en quin punt tenim el desplegament del Centre de Recursos per l'Associacionisme Juvenil? És a dir, en quin punt estem concretament i si hi ha dificultats, si s'han trobat amb esculls també crec que està bé que ho puguin posar sobre la taula, però volem saber a dia d'avui en quin punt ens trobem.

Després vostès han parlat també de les competències de joventut als ajuntaments i sí que és veritat que, veient els titulars d'aquests dies, vostès ho venien com aquest gran traspàs de competències als ajuntaments, però si mirem una mica més la lletra petita ja no és tant un titular, sinó que, vostè mateix ho ha dit, parlen d'un nou model de finançament per les polítiques de joventut als ajuntaments. I amb això no volem dir que estiguem en contra, ens alegrem que els ajuntaments puguin tenir recursos, però també crec que hem de reconèixer que se'ls està emmotllant un finançament en base a una feina que ja feien i, per tant, no els estem afegint noves competències sinó que estem canviant les condicions de finançament. Ho dic perquè sabem que amb els titulars i amb els grans anuncis vostès en saben molt, però quan anem a la lletra petita, ostres, potser no és ben bé el que estem acabant de vendre.

I afegeixo noves qüestions en aquest minut i escaig que em queda perquè saben que el 2027 celebrarem aquest Centenari de l'Escoltisme Català, pensem que és una oportunitat extraordinària per reconèixer aquest moviment que durant cent anys ha educat generacions d'infants i joves en aquest compromís, en aquesta participació, en aquesta solidaritat i també en aquesta construcció de país, que considerem que és imprescindible. Ho vam portar al debat de política general, proposta que va quedar aprovada, per tant, a dos mesos i escaig de començar l'any

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

2027 ens agradaria preguntar si han començat a treballar això juntament amb la Federació Catalana d'Escoltisme i Guiatge, què és el que tenen sobre la taula i més o menys què és el que es preveu.

Més coses. També portàvem propostes pel que fa *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*, i acabo president, molt ràpid, pel que fa a l'espai públic. Sabem que és una preocupació constant que sovint tendim a amagar, a relegar l'espai públic de la participació que demanen les entitats juvenils, associacions juvenils i per tant també en aquest sentit els instàvem a començar aquest estudi sobre els usos juvenils de l'espai públic, atenent aquesta pèrdua d'espais comunitaris i de trobada per les persones joves, en quin punt es troba aquest compromís i també la línia d'aquest acord juvenil de país per la memòria democràtica que vam posar sobre la taula també, perquè creiem que és un deure de país i també un compromís generacional que hem d'adquirir tots i totes plegades.

En tot cas, tinc moltes més preguntes, però com que no tinc més temps ho deixo aquí i seguiré en la rèplica.

Gràcies.

**El president**

Gràcies, diputada. Passem al grup del Partit Popular i té la paraula el seu portaveu, Pau Ferran.

**Pau Ferran Navarro**

Gràcies, president. Bona tarda conseller Moreno. Abans de començar la meva intervenció em permetrà dedicar unes paraules al gravíssim accident ferroviari que s'ha produït aquest matí a la província de Toledo. En primer lloc traslladar en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular el nostre condol els familiars de les víctimes, tota la nostra solidaritat amb els ferits i el nostre agraïment també al servei d'emergències que estan treballant sobre el terreny. I, evidentment, esperem que s'aclareixin el més aviat possible les causes d'aquesta tragèdia, però em permetrà també fer una reflexió i és, què està passant amb el sistema ferroviari espanyol? Com és possible que després de la tragèdia d'Adamuz, avui ens tornem a trobar

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

davant d'un accident ferroviari d'aquesta gravetat. Què està fallant? Què està passant amb la seguretat ferroviària? Què està fent el Ministeri de Transports?

Avui evidentment no és moment d'especular amb les causes sobre aquest accident, però arribat el moment exigirem les explicacions, responsabilitats i sobretot les garanties que han de tenir els ciutadans perquè puguin tornar a confiar plenament en la seguretat dels nostres trens. Perquè miri, els ciutadans tenim dret a agafar el tren amb seguretat i sense por de perdre la vida. I sens dubte no mereixem un ministre que quan ja s'havia produït l'accident seguia fent els seus tuïts. És lamentable. Els ciutadans no mereixem aquesta ignomínia, aquesta decadència i aquesta degradació. I mirin, si vostès se senten còmodes amb això, allà vostès. Però després no ens donin a la resta ni una sola lliçó de dignitat, de respecte, ni de valors als demés.

Miri, senyor Moreno, fa tres setmanes vam tenir l'oportunitat de debatre al Ple del Parlament sobre la situació dels joves a Catalunya, amb la interpel·lació que li vaig fer. I avui compareix davant d'aquesta comissió, la qual cosa la veritat és que ens alegra molt, perquè la seva predecessor no ens hi tenia massa acostumats. I m'agradaria insistir en una qüestió que considero que és fonamental. I és, què han fet durant aquests anys el Govern de la Generalitat de Catalunya i els últims vuit anys el Govern d'Espanya per millorar la vida dels joves catalans. Jo no li estic demanant quantes campanyes han fet, ni quants anuncis, ni quants plans han presentat, perquè ja sabem que d'això són vostès uns autèntics professionals. Li demano pels resultats. Quins resultats poden oferir vostès als joves?

Els joves necessitem poder treballar, estalviar, llogar o comprar un pis, formar una família de manera que ens sembli i, en definitiva, poder construir un projecte de vida amb unes mínimes condicions. I malauradament, amb això estarem tots d'acord, doncs que això és cada vegada més difícil. Catalunya, la realitat és que s'està convertint en una terra d'obstacles i hostil pels joves. Obstacles per poder tenir un pis, per arribar a final de mes, per emprendre o obrir un negoci i, evidentment, també per poder estalviar. I davant d'això, li torno a demanar, què ens ofereix el seu Govern? De moment, tot el que coneixem són inauguració d'eclipsis, incapacitat per poder organitzar les proves Pisa, o per part del Govern d'Espanya, un bo cultural

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

amb quatre-cents euros perquè els joves puguin anar a la discoteca o comprar-se videojocs.

Miri, vostè va començar la legislatura amb aquella campanya del Govern d'en Pol. Imagino que la recordarà. Vostè estava allà al departament. S'han preguntat vostès com i on deu estar en Pol, ara? Perquè, és clar, després es sorprenen que els joves cada vegada siguin més desencantats amb la política. Però és que com no ho han d'estar? Com no ho han d'estar, conseller? Si fa anys que prometen solucions que no arriben mai. Per cert, miri, si algun dia d'aquests es troben en Pol pel Departament, li poden donar ànims de part meva, perquè té pinta que als seixanta anys, ni als seixanta anys podrà marxar de casa seva. En vuit anys del Govern de Pedro Sánchez, el preu de la compra de lloguer s'ha incrementat més d'un setanta per cent. I mentrestant, què ha passat amb els salaris dels joves? Que no han crescut, evidentment, ni de bon tros al mateix ritme.

Per tant, tenim joves que treballen, que intenten estalviar i que, malgrat tot, veuen com estan cada vegada més lluny de poder comprar-se un pis o de poder llogar. Però, clar, jo li vaig plantejar fa unes setmanes que a la vida, quan algú fa una cosa i veu que no funciona, el més habitual és canviar-la. Doncs vostès no, erra que erra, perseveren i aprofundeixen en les mateixes polítiques d'habitatge que ens han conduït fins aquí. I el més greu és que, quan se'ls plantegen alternatives, és que tampoc les volen escoltar, conseller.

Nosaltres tenim propostes. Vostès sempre diuen que no. Nosaltres en tenim. Vostès deuen tenir taps a les orelles perquè, en la moció que vam presentar la setmana passada, i la qual, per cert, tant vostès com tots els grups de l'esquerra i de l'extrema esquerra van votar en contra, van plantejar un model alternatiu, que és, de ben segurs, molt més positiu pels joves. I sap què proposava? Bonificar el noranta-nou per cent de l'impost de transmissions patrimonials, bonificar el noranta-nou per cent d'actes jurídics documentats, per part del Govern d'Espanya. IVA súper reduït, el quatre per cent, per l'habitatge de compra nova, a través de l'IVA. En cas de lloguer, incrementar llindar de rendes i ajudes, per exemple, pel pagament de la fiança. Mesures concretes. Mesures que tenen un impacte directe a la butxaca dels joves.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I vostès, conseller, el PSC, juntament amb l'esquerra i l'extrema esquerra, doncs hi van votar en contra.

Una pregunta que és important. De què serveix que l'Administració recapti més impostos que mai si la gent, els joves, no poden anar a viure enlloc? De què serveix que vostès recaptin més que mai? Ho vaig explicar la setmana passada, però els hi torno a repetir. Un jove a Catalunya compra un habitatge de segona mà, de 250.000 euros, ha de pagar 25.000 euros en concepte d'ITP, 25.000 euros en impostos. Què proposem nosaltres? Bonificació, noranta-nou per cent. Quant pagaria? Dos-cents cinquanta euros, només. Estalvi de 24.750 euros. Home, això em sembla que és una política útil pels joves perquè puguin tenir un pis. Això sí que és ajudar un jove a que pugui tenir un habitatge. Però, miri, vostès fan cas omís. Vindrà aquí, vostè em parlarà d'Ayuso; bé, està a Catalunya, vostè, però em vindrà a parlar d'Ayuso. Però escolti, no em parli d'Ayuso avui quan vostès tenen a les seves espatlles a la seva portaveu, Montse Mínguez. No em vingui a parlar d'Ayuso quan tenen vostès a Montse Mínguez.

Finalitzaré parlant d'una qüestió a la qual vostè també s'ha referit, i és el que està en notícia els últims dies, els aldarulls a Barcelona. Va ser una...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 5

concentració juvenil? Vaja, jo crec que no se li pot dir així, però si vol dir que és una concentració juvenil, així l'hi direm, que va acabar amb els comerços saquejats, aparadors destrossats, contenidors incendiats i mobiliari públic destruït, amb agents policials ferits. Jo vull deixar una cosa que és molt clara, especialment pels seus socis i coaligats de l'esquerra i de l'extrema esquerra. Una cosa és protestar, una cosa és manifestar-se, evidentment tot això és legítim en democràcia, però una altra cosa és completament diferent, és aprofitar una manifestació per saquejar comerços, destrossar mobiliari públic, agredir policies, incendiar els carrers de Barcelona. Perquè això no és manifestar-se, això és delinqüència. I aquesta actitud no és una actitud que representi els joves catalans.

La immensa majoria de joves catalans estudiem, treballem, ens esforcem, intentem tirar endavant. Nosaltres no tenim absolutament res a veure amb tot això, ni en cap

d'aquests comportaments. Per tant, exigim la màxima contundència davant d'aquests fets, que els responsables paguin i responguin pels seus actes, i sobretot, que aquests danys no acabin recaient sobre els contribuents. També demanem que es despleguin dispositius policials a l'alçada de les circumstàncies per evitar que aquests inadaptats es dediquin a fer la vida impossible als veïns, als comerciants, i a qualsevol persona que vulgui desenvolupar la seva vida amb normalitat. Barcelona ni Catalunya poden convertir-se en un escenari on quatre violents poden fer el que els vingui de gust.

I aquí també li demano una reflexió a vostès i especialment al Partit Socialista, i és que quin missatge estem transmetent als joves quan normalitzem la violència? I miri, per què vostès pacten o es presenten amb partits que no condemnen la violència? Per què, conseller? Quin missatge estem donant als joves quan el principal partit del Govern fa això? Però miri, jo em temo que porta la resposta escrita, però probablement vostè em contestarà amb el de sempre, em dirà que si Ayuso, que si el PP, que si s'estan fent no sé quantíssimes coses... La realitat és que, ni el seu Govern, ni el Govern d'Espanya, és capaç de garantir unes condicions mínimes bàsiques pels joves. Ni poder treballar, ni poder tenir un habitatge, ni poder estalviar, ni poder viure amb seguretat, que això és principalment el que necessitem els joves catalans.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per tant, no volem ni necessitem més campanyes publicitàries del Govern del Pol, ni més anuncis, ni més promeses que mai arriben, necessitem resultats. I si vostès no són capaços de donar-los, no es preocupin, perquè nosaltres sí que estem totalment preparats.

Moltes gràcies.

**El president**

Gràcies, diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula la seva portaveu, Júlia Calvet.

**Júlia Calvet Puig**

*Gracias, presidente. En primer lugar, quiero trasladar mi más sentido pésame a las familias de los fallecidos en el trágico accidente ferroviario ocurrido hoy por la*

*mañana en Toledo. Y también quiero trasladar mi apoyo a tantos españoles que están preocupados porque tienen que viajar en tren y porque ven con preocupación el deterioro de nuestras instituciones y de nuestras infraestructuras en toda España. Y es que es francamente insoportable. Que en paz descansen los fallecidos.*

*Dicho esto, ya centrándome en la comparecencia de hoy,* bona tarda, conseller. Avui vostè ha vingut a parlar sobre les prioritats i els seus objectius com a conselleria en matèria de joventut. Jo li he de dir que es nota que li fa nosa, igual que li feia nosa a l'anterior consellera, i que jo entenc que els hi faci nosa, i ho dic perquè, clar, parlar de joventut és precisament parlar de les conseqüències de les seves polítiques. És posar-los davant del mirall. Posar davant del mirall el fracàs d'un model que ha condemnat tota una generació. Una generació que, per desgràcia, és la primera a viure pitjor que els seus pares i això, conseller, no és una simple frase que repeteixin els mitjans de comunicació i etcètera, sinó que això representa una ruptura de contracte social. Un contracte social entre generacions.

I també és una ruptura d'aquell pacte social en què ens deien que estudiéssim, que treballéssim, que ens forméssim, que ens esforcéssim, que si fèiem tot això, doncs tindríem un futur. I ho hem fet. I tant que ho hem fet. Ho hem fet tant que som la generació més preparada de la història. I tot i això, què ens hem trobat a canvi? Inestabilitat laboral, sous precaris, inseguretat dels barris on hem crescut, impossibilitat a l'hora d'accedir a un habitatge o inclús de poder formar una família. I aquest és el contracte social que s'ha trencat. Però és que no és que s'hagi trencat per art de màgia. L'han rebentat. I l'ha rebentat de forma unilateral l'esquerra des del Govern de la nació.

Són les elits polítiques les que han traït i les que han estafat la joventut. Els han robat la possibilitat de tenir una casa en propietat, un lloguer assequible, de viure a prop dels seus pares, de tenir un sou per poder mantenir-se, de sortir pel seu barri sense por. O sigui, els han robat la possibilitat de viure millor o igual que els seus pares. I aquesta és la realitat, la realitat que han de viure els joves espanyols per culpa precisament de les seves polítiques. Unes polítiques que afecten tots els àmbits. Vostè n'ha fet referència a alguns, però algun que altre no l'ha anomenat. Com, per

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

exemple, jo parlaré de tres principals que jo crec que s'han de dir, que són la seguretat, el treball i l'habitatge.

Pel que fa la seguretat. Veu aquest cartell? *(La diputada mostra un full.)* En aquest cartell surten les dades comparatives del mateix ministre de l'Interior, del Ministeri de l'Interior, des del 2017 fins a l'actualitat. És a dir, des que Pedro Sánchez és al Govern de la nació. I a Catalunya tots els delictes violents, absolutament tots els delictes violents han augmentat. Podríem parlar, per exemple, d'homicidis i assassinats en grau de temptativa, han augmentat un noranta-set per cent, delictes contra la llibertat i indemnitat sexual un augment del cent per cent, agressions sexuals amb penetració un augment de més del tres-cents quaranta per cent. Tremend, i així són les dades, les dades amb el Partit Socialista a la Moncloa.

I aquesta és la nostra realitat, una realitat en què les violacions obren notícies, dia sí, dia també, mentre que fa uns anys aquests tipus de delictes eren completament anecdòtics. I clar, si un mira les xifres del mateix Departament de Justícia de la Generalitat, tenim que més del seixanta-cinc per cent dels condemnats per violació són estrangers, a dia d'avui. I clar, aquestes dades són les seves, demostren el que fa temps que venim denunciant des de VOX, i és que hi ha una relació clara entre la delinqüència actual i les seves polítiques de portes obertes, que permeten l'entrada d'individus que porten cultures que són completament contràries a les nostres. Per què? Perquè veuen la dona per exemple com un pecat que cal eliminar de la societat i que cal invisibilitzar-la.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Un altre exemple d'això van ser els disturbis i els saquejos perpetrats per delinqüents estrangers que van arrasar el centre de Barcelona dissabte per la nit, dissabte tarda i dissabte nit. I aquests disturbis i saquejos són precisament el resultat de l'aliança política entre l'islamisme i l'esquerra. Jo mateixa ho vaig dir al Ple de la setmana passada i la consellera Parlon m'ho va negar. Em va negar que tot el que passava a França es podia reproduir aquí. M'ho va negar, i al cap de quatre dies va acabar passant. Ara, amb tot això damunt la taula atreveixi's a negar aquesta realitat, atreveixi's a negar les seves dades, les dades del ministre de l'Interior i també del Departament de Justícia.

Un altre dels àmbits que també cal destacar, com he dit, és el tema del treball. Seguim amb un atur juvenil –vostè ha dit que no, que anem bé–, l'atur juvenil està per sobre de la mitjana europea, perquè vostè ha dit que estem al 12,3 per cent. No, tenint en compte les edats de setze a vint-i-quatre anys, que és el que s'utilitza a nivell europeu i el que també utilitza l'EPA, són de setze a vint-i-quatre anys, i tenint en compte aquestes edats, l'atur juvenil puja a 17,4 per cent, és a dir, es situa per sobre de la mitjana europea, tenint en compte el tercer trimestre del 2026. Per tant, les coses s'han de dir i amb les dades concretes i correctes.

I com també li comentava abans, tenim la generació més preparada de la història, però què fem? Estan encadenant inestabilitat, contractes temporals, sou precaris, és que en molts casos no garanteix tenir un sou i tenir estudis a arribar a final de mes, és que estem arribant fins a aquest punt. I el que acaba passant és que exportem aquest talent mentre importem delinqüència, com l he comentat amb les dades anteriors.

Però hi ha una altra dada que és encara més demolidora i que em permet anar a l'últim dels àmbits del que li vull parlar i del que vostè també ha parlat, que és el tema de l'habitatge. Només el vint-i-vuit per cent dels joves que treballen està emancipat. Això és escandalós. És que si fem una comparativa, el drama és encara més gran, encara és pitjor. Avui dia, el vuitanta-cinc per cent dels menors de trenta-cinc anys viu a casa dels seus pares, però és que als anys 2000, el setanta per cent dels menors de trenta-cinc anys era propietari. És que és una punyetera vergonya. És escandalós. Vostè veu aquestes dades i què fa? Mira cap a una altra banda.

Mentre els nostres pares a la nostra edat ja eren propietaris, i per tant, tenien un sostre on poder viure i formar una família, resulta que a dia d'avui no és que no tinguem una casa en propietat, és que directament tampoc hi ha lloguers assequibles. És a dir, és que no hi ha futur. Sense casa no hi ha futur pels joves catalans. Jo sincerament, és que és increïble. I mentrestant, què és el que ofereix el seu Govern? S'han dit algunes dades. Però sí, sí, completament, anuncis i propaganda. I en aquest sentit, per demostrar-ho, s'han dit algunes. Jo posaré dos exemples, perquè si no se m'acabaria el temps, podríem seguir comentant.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

El primer és el tema del bo lloguer jove. Una ajuda de dos-cents cinquanta euros al mes durant un màxim dos anys, una mesura que vostès van anunciar amb tota la propaganda que els caracteritza. Però anem a veure si realment és tan bo com diuen. Anem als requisits. I resulta que, per exemple, n'hi ha un que diu que l'àrea metropolitana de Barcelona, l'habitatge no ha de superar els nou-cents euros. D'abans d'aquest requisit, el que faig jo és avui posar-me a Idealista, avui al matí, jo visc a Cornellà, he posat pisos de lloguer de més de nou-cents euros i resulta que no n'hi havia ni un. Ni un. Però és que si anem, per exemple, dic, bé, doncs, em moca a l'Hospitalet, al municipi del costat, resulta que n'hi havia quatre, i dos dels quals valien nou-cents euros justos i vuit-cents euros, i tenien vint-i-cinc metres quadrats i trenta metres quadrats. És que és surrealista.

Però anem, per exemple, amb una altra mesura, els préstecs d'emancipació. Ja no li critiquin els requisits, ja s'ha dit per aquí, anem més enllà. Resulta que a Catalunya s'estima que uns tres-cents mil joves d'entre setze i vint-i-nou anys buscaven pis a finals del 2025 segons l'Idescat i l'Observatori Metropolità de l'Habitatge de Barcelona, les seves dades. I vostès presumeixen d'haver beneficiat tres mil persones amb aquests préstecs. És que, tres mil beneficiats, és que es riuen de nosaltres. I a més a més, encara es riuen més quan diuen que, per exemple, la immigració no és un problema que afecti l'habitatge, la demanda no afecta les variables.

Però, clar, digui'm, com pensen solucionar el problema de l'habitatge si continuen obrint les portes de casa nostra? Perquè a Catalunya en cinc anys han entrat 1,3 milions de persones més. Persones que, tan bon punt entren passen a formar part de la demanda de l'habitatge. I jo li pregunto, de què serveix anunciar mesures que potser poden beneficiar mínimament tres mil persones si la demanda d'habitatge continua augmentant. I cada any més i més i més gent i més gent i més gent.

I podria seguir amb molts més exemples, que demostren que les seves polítiques maltracten i trunquen les vides dels joves catalans. Però, clar, què es pot esperar del conseller que quan era secretari general va dir que als menes que havien cobrat de més, per culpa seva, per culpa de l'Administració, se'ls condonava el sobrant mentre que als joves catalans se'ls persegueix fins a l'últim cèntim, precisament per

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

això, per pagar els regals que vostès concedeixen els de fora, amb els seus impostos, pagats amb els seus impostos.

I també, doncs, del conseller que inaugura el projecte de La bastida, un projecte que compta amb apartaments individuals destinats a joves estrangers, mentre el vuitanta-cinc per cent dels joves espanyols no es pot emancipar. Què es pot esperar de vostè? No cal que vingui a parlar sobre les prioritats perquè ja les sabem, les ha dit, però també ja les sabem. Prioritzar els de fora i pels de casa, que els bombin. Nosaltres, des de VOX, ja li diem que no, que nosaltres, allà on governem, prioritzem i prioritzarem els de casa perquè és de justícia, és de solidaritat, no? I, clar, davant de tot això, davant de tot aquest panorama li vull posar sobre la taula la pregunta que li vull fer i és si segueix vostè defensant que un jove català viu millor avui que fa deu, quinze, o vint anys.

I ja per acabar, només un apunt, i és que vostès poden seguir reunint-se i seguir regant de diners al Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, però ja li dic jo que no representen ni el més mínim de la joventut catalana, perquè són l'entitat satèl·lit i el «xiringuito» d'Esquerra Republicana i de la CUP.

Gràcies.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El president**

Gràcies, diputada. I passem al Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la seva portaveu, Núria Lozano, quan vulgui.

**Núria Lozano Montoya**

Sí, gràcies, president. Vull començar per sumar-me als condols per la tragèdia ferroviària d'avui i compartir tot l'escalf amb les víctimes, les persones afectades, les seves famílies i éssers estimats. Quan et donen deu minuts per parlar de polítiques de joventut i dediques pràcticament set a parlar de seguretat i un i mig a parlar de *bulos*, doncs, *dato mata relato*. Per tant, crec que les prioritats estan clares.

Bé, centrant-nos en la qüestió que ens ocupa, és cert que la joventut a Catalunya, i no només a Catalunya, té una situació delicada. I, per tant, en primer lloc vull començar per agrair tant el conseller com l'equip del Departament la seva compareixença i que comparteixin amb nosaltres la tasca desenvolupada. Però és

cert que a la joventut li sobra paciència i segurament li falten drets efectius. Dret a marxar de casa, dret a estudiar, dret a treballar dignament i a construir un projecte de vida sense haver d'esperar indefinidament, que arribin unes condicions que no acaben d'arribar. I compartim en bona part el diagnòstic que s'efectua entorn a les principals problemàtiques que s'han d'afrontar. Precisament perquè compartim aquest diagnòstic volem concretar més com aquest diagnòstic pot esdevenir polítiques que canvien les seves condicions de vida.

Portem ja més de dos anys de legislatura, els compromisos del Govern i particularment els de l'acord d'investidura i els acords de pressupostos s'han de traduir en resultats efectius. Les polítiques de joventut pensem que s'han de valorar per la seva capacitat per transformar les condicions de vida dels joves. Al respecte plantejaríem sis qüestions, començant pel que segurament és una de les principals problemàtiques per no dir la principal, l'habitatge. Aquesta per nosaltres ha de ser la legislatura del dret a l'habitatge, també des d'una perspectiva juvenil. No és així per tots els grups polítics, i crec que hem de fer un exercici de reflexió...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 6

quan ens posicionem en contra de mesures per afavorir l'accés a habitatge i en canvi després ens reclamem com els principals paladins. No és la situació de tots els grups, insisteixo, perquè no hi ha emancipació possible si hem de dedicar gairebé tot el sou a pagar una habitació, però sobretot, si no tallem el problema de soca-rel.

La problemàtica no se soluciona amb retallades fiscals i regals als propietaris. La problemàtica se soluciona qüestionant la dinàmica de mercat que fa possible que l'habitatge no tingui el tractament de dret, sinó de bé destinat a l'especulació i a l'obtenció de benefici. I com que venim de dècades d'insuficiència de les polítiques públiques d'habitatge, que ja arrenquen a l'època de liberalització del sòl de l'últim Govern del Partit Popular i d'una manca de continuïtat de les iniciatives que havien intentat revertir aquesta situació, per això és imprescindible desplegar compromisos d'ampliació del parc públic i de mobilització d'habitatges cap al lloguer assequible.

Però construir més no és suficient perquè, a més a més, trigarem un temps a veure els efectes d'aquesta política i necessitem també respostes abans que s'acabin

aquestes promocions, intervenint el mercat, frenant l'especulació i evitant que el lloguer de temporada serveixi per esquivar la regulació. Cal actuar sobre els usos turístics que desplacen l'habitatge habitual i utilitzar la fiscalitat per penalitzar les activitats que dificulten l'accés a aquest dret i, per tant, defensem limitar les compres amb finalitat especulativa. Sí, igual que hem defensat anteriorment aplicar el tanteig i retracte o estendre la reserva del trenta per cent d'habitatge assequible a les noves construccions i grans rehabilitacions.

Al respecte, una pregunta: quina posició manté el seu Departament davant del Departament de Territori i Habitatge per garantir l'accés dels joves al lloguer assequible? Defensaran una reserva específica per joves a les promocions públiques i amb quins criteris d'accés i amb quin calendari? Segona, en matèria d'educació i treball digne. Cap jove hauria de veure condicionat el seu itinerari formatiu perquè no trobi una plaça pública o perquè no pot pagar una alternativa privada. L'educació ha de generar oportunitats i reduir desigualtats. Necessitem, sobretot en el cas de la formació professional, una formació professional pública i gratuïta, amb places suficients als cicles de grau mitjà i superior.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

En aquest sentit es va adquirir el compromís de crear seixanta nous grups de formació professional de grau mitjà i de grau bàsic, amb especial atenció als centres de noves oportunitats per ampliar oferta formativa i garantir itineraris educatius i professionals per joves en situació de vulnerabilitat o risc d'abandonament escolar. I és important aprofitar el potencial de la formació dual, però això exigeix també tutoria efectiva, continguts formatius i garanties laborals perquè les pràctiques serveixin per aprendre i no siguin una mena de succedani de substitució de llocs de treball econòmics.

I després de formar-se cal poder treballar amb un salari i unes condicions que permetin viure. Per tant, les polítiques d'ocupació juvenil han de connectar-se amb les d'habitatge per poder continuar parlant d'emancipació sense fer-la possible. Quin paper assumiran al respecte per connectar formació, ocupació i emancipació? Com es coordinaran amb Educació i Treball perquè els itineraris ofereixin una perspectiva real d'autonomia? Tercera, salut mental i dret al propi cos. Al seu moment es va adquirir el compromís d'un servei de psicologia gratuït que necessita d'un

desplegament més intens, amb professionals suficients i adequats i amb garantia d'accés i igualtat de condicions, sobretot els joves dels municipis més petits per evitar una problemàtica de falta d'equitat territorial.

La proximitat i la continuïtat d'atenció han de formar part del servei des del primer dia. L'Obro Fil és una eina interessant d'escolta, d'orientació, però alguns dels joves que hi contacten necessitaran atenció psicològica professional i cal un circuit clar perquè aquesta primera escolta pugui tenir continuïtat posterior quan sigui necessari, sense que el jove hagi de tornar a començar cada vegada. Atendre el malestar també exigeix actuar sobre allò que el provoca i no podem demanar a la joventut que aprengui a gestionar l'angoixa mentre normalitzem habitatge inaccessible, precarietat laboral i manca d'expectatives. Poder imaginar un futur, disposar d'espais de lleure i de relació i afrontar la preocupació per l'emergència climàtica també forma part del benestar. I per això li preguntem, com incorporaran aquestes condicions materials les polítiques de salut mental, més enllà de l'atenció individual.

Una breu referència a la salut sexual i reproductiva, inclòs l'accés efectiu a l'avortament. El dret al propi cos a poder exercir amb garanties, amb independència del lloc de residència i, per tant, cal una política pública que ho faci possible.

Una referència a la mobilitat. Defensem avançar cap a la gratuïtat de la T-Jove, i una integració tarifària que permeti moure's per tot Catalunya combinant els diferents models de transport i, per tant, una pregunta respecte a si promouran la gratuïtat complerta de la T-Jove i quin compromís defensaran davant del Departament competent per avançar i garantir que arribi també als joves als territoris amb menys oferta de transport públic.

Una brevíssima referència al model de protecció a joves extutelats, que no menes, ho dic per fer un aclariment que em sembla pertinent. Aquí necessitaríem una resposta concreta perquè ens arriben casos de retards de fins a sis mesos en les prestacions d'extutelats, amb joves que han esgotat els estalvis i depenen del suport de les antigues famílies acollidores i per algú que comença una vida autònoma amb mesos sense cobrar poden posar en risc l'habitatge, fins i tot el cas d'aquells que hagin tingut la possibilitat d'accedir-hi, i la continuïtat dels estudis. La pregunta és

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

fàcil: Quan es produiran aquests pagaments? Quants expedients estan pendents i quin termini es fixa per resoldre's?

Una sisena qüestió que té a veure amb el català. Quines polítiques impulsaran perquè adolescents i joves, especialment en el cas dels menors de vint-i-cinc anys, el puguin fer servir amb normalitat als seus espais de relació, de lleure, també de creació. Calen oportunitats per parlar-lo i fer-lo propi, espais de lleure accessibles, suport a la creació jove i acompanyament als qui no l'han tingut com a llengua familiar. El català ha de ser una eina compartida de participació i de cohesió, també pels joves que s'incorporen al país.

I, abans d'acabar, una qüestió sobre els recursos per fer efectives aquestes polítiques. La delegació de competències en joventut als ajuntaments a què vostè feia referència, la pregunta que ens sorgeix si anirà acompanyada de la transferència de tots els recursos pressupostats per exercir-les, amb quin calendari i amb quins criteris de distribució? Perquè els ajuntaments necessiten finançament suficient i estable per assumir aquestes responsabilitats, molt particularment als municipis petits, amb menor capacitat tècnica i econòmica.

I acabo amb una reflexió. Vostès afirmen tot sovint que volen ser el Govern de tothom i, per tant, això vol dir que han de ser també el Govern d'una generació que no pot continuar esperant. Des de Comuns, exigirem el compliment de l'acord d'investidura, dels acords de pressupostos, però, sobretot, el que exigirem és l'existència de mesures, de pressupost i de terminis que aquest Parlament pugui avaluar de manera concreta i de manera específica. I des d'aquesta perspectiva serem molt i molt exigents i estarem amatents al desenvolupament de les polítiques per part del seu Departament, perquè ser jove no pot significar tenir per sempre la vida en llista d'espera.

Gràcies.

**El president**

Gràcies, diputada. I tanquem el torn dels grups amb el Grup dels Socialistes Units per Avançar i té la paraula la seva portaveu, Sabrin Araibi, quan vulgui.

**Sabrin Araibi Marachi**

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Gràcies, president. Abans de començar, doncs, també voldria traslladar en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar el nostre més sentit condol per la tragèdia ferroviària que s'ha produït avui, i volem expressar tot el nostre escalf i solidaritat amb les famílies i també amb els equips d'emergència que hi estan treballant.

I dit això, voldria començar felicitant el conseller pel seu nomenament al capdavant del Departament de Drets Socials i Inclusió, i estem convençudes que amb la seva experiència i trajectòria desenvoluparà una gran tasca al capdavant del Departament, conjuntament amb el gran equip que vostè té. I també agrair-li, doncs, que avui estigui aquí, ja que en aquests dos anys de legislatura és la tercera vegada que ve un conseller del Departament, i ja doblem les compareixences que es van fer a la legislatura anterior amb els dos consellers de Drets Socials. Jo crec que els números surten, i molt. Dit això, des del nostre grup parlamentari volem posar en valor la feina que s'està desenvolupant del Govern per donar resposta a alguns dels principals reptes que afronten els joves del nostre país, i als quals vostè també, doncs, ha fet referència durant la seva intervenció.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I ho volem fer perquè creiem que és important no quedar-nos únicament en el diagnòstic dels problemes, sinó reconèixer també les mesures que s'estan impulsant per donar-hi resposta, començant per les polítiques d'habitatge. Tots som conscients que l'accés a l'habitatge és un dels principals reptes, o el principal repte que afronta la nostra joventut. I durant massa temps hem normalitzat que els joves haguem d'esperar fins pràcticament els trenta anys per poder marxar de casa dels pares, o fins i tot que tenint una feina i uns ingressos molt joves, continuem sense poder accedir a un habitatge.

Per això, volem posar en valor que l'habitatge s'hagi situat com una de les grans prioritats del Govern de la Generalitat, i que aquesta prioritat s'estigui traduint en mesures concretes. Parlem per exemple dels préstecs d'emancipació de l'Institut Català de Finances, que alguns grups han dit que això era una ensarronada o es reien de les xifres, doncs potser podríem parlar amb els milers de joves que s'han beneficiat d'aquesta política pública, i gràcies a aquests préstecs d'emancipació, ara tindran un habitatge on poder emancipar-se. També parlem de l'ampliació del parc

públic d'habitatge, de la reserva del vint-i-cinc per cent dels habitatges protegits pels joves, i de les mesures per facilitar l'accés a un habitatge assequible.

Evidentment, sabem que no hi ha una única mesura que resolgui tots els problemes d'accés a l'habitatge, però el més important és que s'està actuant des dels diferents fronts, ampliant l'oferta d'habitatge assequible, reforçant el parc públic i facilitant l'accés a un habitatge digne. I això és una aposta que cal reconèixer i, òbviament, continuar reforçant. En segon lloc, també voldria destacar l'aposta del Govern per l'educació pública i, especialment, per la formació professional. Durant molts anys hem parlat de la necessitat de reforçar la formació professional, d'ampliar-ne l'oferta i de dignificar-la com una opció formativa de qualitat, i avui podem posar sobre la taula les actuacions que avancen en aquesta direcció.

El Govern està ampliant les places de formació professional i destinant recursos a millorar els equipaments, les infraestructures i l'orientació educativa. I aquestes mesures són importants perquè darrere de cada nova plaça hi ha una oportunitat. Una oportunitat perquè un jove continuï estudiant, perquè pugui formar-se en l'àmbit que li interessa i perquè tingui més eines per accedir al mercat laboral. Perquè quan invertim en educació i en formació professional, no estem fent només política educativa, estem fent també política social i d'igualtat d'oportunitats. I aquesta és una qüestió que considerem fonamental des del nostre grup parlamentari, perquè no tots els joves partim de les mateixes condicions.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

No és el mateix poder dedicar-te exclusivament als estudis que haver de compaginar-los, per exemple, amb una feina per ajudar econòmicament a casa. Perquè el talent, la capacitat i les aspiracions dels joves no depenen del nivell socioeconòmic de les seves famílies, però les oportunitats de les que disposen sí. I precisament per això les polítiques públiques són imprescindibles, per compensar aquestes desigualtats i garantir que tots els joves, independentment del nostre origen o de la nostra situació socioeconòmica, puguem tenir les mateixes oportunitats per construir el futur.

I en aquest sentit també és important continuar reforçant el sistema de beques, l'orientació educativa i els mecanismes d'acompanyament, especialment pels joves en situacions de més vulnerabilitat, com vostè ha comentat. Perquè segurament

sense les beques molts de nosaltres no ens hauríem pogut permetre estudiar una carrera universitària ni estar aquí avui dia. I les polítiques de joventut són precisament això, crear oportunitats i garantir que tots els joves tinguem les mateixes possibilitats de formar-nos i construir el nostre futur.

En tercer lloc, també les polítiques d'ocupació i la millora de les condicions laborals. Perquè no hi ha prou que els joves ens puguem formar, també hem de garantir que aquesta formació es pugui traduir en una trajectòria professional digna i estable. I hem de continuar defensant la qualitat d'aquesta ocupació. Tenir una feina ha de significar poder desenvolupar un projecte de vida i poder planificar el teu futur i poder emancipar-te. I aquí és important reconèixer els avenços que s'han produït en matèria de drets laborals i d'estabilitat en la contractació, perquè molts grups deien que actualment els joves no tenen feina, no tenen salaris dignes, però queda clar qui aposta per això i qui va votar a favor i qui va votar en contra. I durant aquests anys, especialment des del Govern d'Espanya, s'han millorat aquestes condicions encara que els grups de la dreta d'aquesta cambra i de la cambra espanyola hi van votar en contra.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I voldria posar també en valor especialment una altra qüestió que vostè ha comentat que és la feina que està desenvolupant el departament en el món local. Perquè si hi ha una cosa que sabem és que les polítiques públiques de joventut no es poden fer únicament des de la Generalitat. Les polítiques de joventut es fan també des dels ajuntaments, des dels consells comarcals, des dels equipaments juvenils, des dels districtes i des de les entitats que treballen cada dia amb els joves. Perquè els ajuntaments són la primera porta d'entrada de la ciutadania a les institucions, són l'Administració més propera, la que coneix de primera mà les necessitats dels veïns i les veïnes i que, en aquest cas, coneix les inquietuds i les dificultats dels joves dels seus municipis. I per això volem reconèixer el treball que s'està fent des del departament per avançar en un nou model de finançament i en la delegació de competències en el món local en matèria de polítiques de joventut.

Un acord que ha de permetre reforçar la coordinació entre administracions, donar més estabilitat als recursos i facilitar que els municipis puguin planificar i desplegar les seves polítiques amb més garanties. Perquè no podem demanar als ajuntaments

que siguin la primera porta d'entrada als joves a les polítiques públiques si no els dotem també dels instruments i dels recursos necessaris per exercir aquesta responsabilitat. A més, parlar de polítiques locals de joventut també és parlar d'equitat territorial. Perquè hem de garantir que un jove tingui accés a oportunitats, recursos i serveis, independentment de si viu en una gran ciutat, en un municipi mitjà o en un poble petit. I això requereix de cooperació institucional, planificació i una aposta clara per les polítiques de proximitat que el seu departament té.

En aquest sentit, també vull aprofitar l'ocasió per reconèixer la feina dels professionals de joventut, que coneixen de primera mà la realitat dels joves i que sovint són els primers a detectar les seves necessitats. Vull destacar també la importància de continuar avançant en l'àmbit de la participació juvenil i del lleure educatiu. Perquè els joves no som només destinataris de les polítiques públiques. Els joves també hem de ser protagonistes de les decisions que afecten el nostre futur. I aquí és imprescindible...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Fitxer 7

reconèixer la feina del teixit associatiu juvenil, de les entitats d'educació en el lliure, del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya que sí representa els joves, encara que alguns grups diguin que no, i de tots aquells espais que promouen la participació i el compromís col·lectiu. Perquè aquests espais també són escoles de ciutadania, de convivència i de cohesió social. I invertir-hi és també invertir en una societat més participativa i amb més oportunitats per tothom.

I conseller, des del nostre grup parlamentari som conscients que, òbviament, queden molts reptes al davant. Però reconèixer els reptes que encara tenim pendents no és incompatible amb reconèixer tota la feina que s'està fent des del Govern. I crec que avui és important posar en valor que tenim un govern que està situant l'emancipació, la formació, l'ocupació i la igualtat d'oportunitats en les seves prioritats. Un govern que està impulsant mesures concretes, que està treballant de manera transversal i que està reforçant la cooperació amb el món local perquè aquestes polítiques arribin arreu del territori.

Perquè les polítiques de joventut no poden quedar-se únicament en grans declaracions i intencions, necessiten recursos, planificació, compromís institucional i, sobretot, continuïtat. I aquesta és la línia de treball que volem reconèixer i que volem continuar acompanyant des del nostre grup parlamentari, perquè apostar per la joventut no és només donar resposta a les necessitats d'una generació, és decidir quin país volem construir. I nosaltres volem una Catalunya on l'origen social no determini les oportunitats, on l'educació continuï sent el motor d'ascensor social del nostre país, on els joves puguem accedir a una feina digna i on emancipar-nos no sigui un privilegi. I, per aconseguir-ho, necessitem polítiques públiques valentes, recursos i un govern que situï la joventut entre les seves prioritats, com s'està fent en l'actualitat.

Aquest és el camí que volem continuar impulsant i aquest és el compromís que compartim amb el Govern al nostre grup parlamentari.

Moltes gràcies.

**El president**

Gràcies, diputada. I ara té la paraula el representant del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, el senyor Pau Casanovas.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Pau Casanovas**

Moltes gràcies, president. Bé, abans de res, nosaltres també des del CNJC ens volem sumar al condol als familiars i les víctimes del greu accident ferroviari que hi ha hagut avui a Toledo i traslladar el nostre suport als equips d'emergència.

Dit això, i entrant en el contingut de la compareixença, moltes gràcies, conseller, per haver vingut avui a donar totes les explicacions pertinents. Des del CNJC ens agradaria aprofitar aquesta compareixença per traslladar algunes preocupacions que tenim sobre algunes de les polítiques de joventut que estem treballant conjuntament, algunes que s'han mencionat. Per començar, però, sí que ens agradaria dir que nosaltres valorem positivament els espais que actualment hi ha d'interlocució amb el Govern i la voluntat de treball conjunt. La veritat és que estan funcionant com nosaltres creiem que han de funcionar, però ens preocupa la

distància que a vegades existeix entre els compromisos adquirits i la seva materialització.

Ja s'ha comentat, però volem insistir en que les polítiques de joventut necessiten planificació, necessiten recursos i necessiten calendaris, i avui volem posar sobre la taula algunes d'aquestes qüestions que considerem especialment importants i que ens preocupen, sobretot, pel seu grau d'implementació. En primer lloc, volem començar expressant la nostra preocupació per les dificultats en el desplegament de dos projectes que considerem estratègics per l'associacionisme juvenil, el CRAJ català i el Visc, Convisc, Participo.

Començarem pel Centre de Recursos per a l'Associacionisme Juvenil de Catalunya. Aquest CRAJ català és una eina que respon a una necessitat més que detectada de les entitats juvenils catalanes, especialment aquelles que estan fora de Barcelona, on moltes no disposen d'un servei d'acompanyament i suport específic per la seva realitat. A més a més, no és un caprici nostre, sinó que està reconegut a la Llei de foment de l'associacionisme, aprovada abans s'ha dit ja dos anys, crec que ja al desembre en farà tres. Vull dir, que ja fa tres anys que està aquesta llei aprovada i seguim esperant. I a més a més, aquest any hi ha la dotació pressupostària per desplegar aquest Centre de Recursos.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Actualment des del CNJC estem treballant en escala tècnica, diguéssim, en el disseny i en el desplegament d'aquest servei, però per poder executar el pressupost aprovat necessitem que el Govern avanci també en les qüestions que depenen de la seva responsabilitat. Aquestes són, principalment, l'autorització de les primeres places d'aquest centre per poder tenir les primeres persones treballant en el desplegament i en les primeres passes d'aquest servei, i en l'estudi de la forma jurídica que hauria de prendre aquest Centre de Recursos. En aquest segon punt ens hi volem parar un moment, perquè per nosaltres és important recalcar que aquesta fórmula jurídica ha de garantir que la governança d'aquest Centre de Recursos recaigui en les entitats juvenils del país.

Ja vam tenir un primer ensurt quan vam saber que inicialment la primera voluntat que va tenir el Govern quan es van aprovar aquests pressupostos era de licitar el servei fragmentant-lo territorialment, passant per sobre de la demanda de les entitats

juvenils històricament traslladada i de la proposta que el CNJC havíem traslladat en totes les reunions que havíem fet. Afortunadament vam poder reconduir la situació i ara tornem a estar en el projecte inicial, però això val la pena admetre que ens ha fet perdre un temps de treball molt valuós, fet que ens ha fet també endarrerir-nos en el calendari previst.

També considerem imprescindible incorporar en el disseny d'aquest nou Centre de Recursos l'experiència del Consell de la Joventut de Barcelona, que acumula trenta anys de trajectòria, gestionant de forma associativa el Centre de Recursos per l'Associació Juvenil que ara mateix existeix a Barcelona. Sabem perfectament que no s'ha de copiar i enganxar un model que funciona a la capital perquè el país és divers i la realitat de Tortosa o d'Agramunt és evident que no és la mateixa que la de Barcelona. Tanmateix, la Generalitat com a Administració no té experiència en instruments jurídics que combinin la gestió de serveis públics i la participació ciutadana, i creiem que en un exercici de realisme i també d'humilitat s'hauria d'atendre més a l'històric que ja tenim abans de començar a crear models de participació de zero, dialogant amb tots els agents implicats però també, tant amb el Consell de la Joventut de Barcelona com amb el propi ajuntament de la ciutat.

El model de gestió cívica que actualment es desplega a Barcelona està avalat per una llarga trajectòria i, per tant, considerem que és importantíssim incloure la seva mirada en el procés de disseny d'aquest nou servei. Si aquest Govern realment creu en la gestió associativa ho ha de demostrar amb fets i no només amb paraules. Per això, conseller, voldríem preguntar sobre les parts que hi ha a la teulada del seu departament. Quin calendari preveu el govern per definir la fórmula jurídica del CRAJ, garantint-ne una governança de les entitats juvenils i fent així efectiu el pressupost aprovat? I com es garantirà la participació i la visió del CNJC en aquest procés?

D'altra banda, volem aprofitar també per posar de manifest la situació d'encallament en el projecte Visc, Convisc, Participo, que treballem conjuntament des de fa temps amb el Departament d'Educació per promoure la participació i l'associacionisme juvenil en els centres educatius. Fa temps que estem fent feina en això però també tenim les places pendents d'autorització per poder començar-lo a desplegar.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

En segon lloc, també parlem de la T-Lleure, que ha comentat vostè. Com ja saben, és una reivindicació històrica de les entitats de lleure. Hem traslladat en múltiples ocasions un títol multizona, multipersonal, intermodal i amb un cost bonificat. Hem fet feina, s'han mantingut converses i s'ha assolit un acord pressupostari que contempla la dotació per finançar-lo. Som conscients de la complexitat tècnica i de la necessitat de coordinació entre administracions i operadors. Nosaltres ens estem bolcant per posar-ho tot de la nostra part, però necessitem també que des de la Direcció General i des del Departament es faci la pressió pertinent al Departament de Territori perquè aquest projecte no quedi en un calaix.

A més, tot i que entenem que la implementació pot començar a l'ATM de Barcelona per l'estat en el qual es troba la integració tarifària a nivell de país, tot i això volem insistir que cal garantir una solució que es pugui preveure ja aplicable a tot el conjunt del territori català. Hi ha moltes expectatives entre les entitats de l'educació en el lleure respecte a aquesta mesura. Després dels compromisos adquirits, nosaltres considerem que ja és moment d'oferir certeses i un horitzó clar per fer-la realitat. Per tant, li volem preguntar també, quina previsió té el Govern per implementar aquesta T-Lleure, quin és el calendari que podem traslladar a les entitats?

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Per altra banda, també volem posar el focus en l'accés a l'habitatge, una de les principals problemàtiques que condicionen la vida de les persones joves. La crisi de l'habitatge, ho hem dit en infinitat d'ocasions, no només dificulta en si mateix l'accés a l'habitatge, sinó també la capacitat d'arrelar i de participar en la vida comunitària. Des del CNJC considerem imprescindible estudiar com aquesta realitat afecta la participació juvenil i, per això, vam intentar fer un estudi amb l'Observatori Català de Joventut i altres agents especialitzats, però finalment aquest no s'ha pogut concretar.

L'explicació que vam rebre inicialment era que hi havia un possible projecte que podia solapar-se amb el projecte que nosaltres estàvem proposant, però després d'això no vam tornar a rebre més resposta i aquest projecte es va acabar quedant en un calaix i nosaltres hem acabat optant per fer-lo amb la Universitat Pompeu Fabra. Tot i així segueixen les portes obertes a col·laborar amb el departament. Tot i això, tot aquest procés sí que ens porta a fer una reflexió de fons. Com pot ser que si l'habitatge és una de les principals prioritats del govern resulti tan difícil articular

una col·laboració institucional per poder estudiar com aquesta crisi està afectant la participació juvenil?

Creiem que les administracions públiques haurien de facilitar aquestes iniciatives, compartint coneixement i coordinant recursos per generar evidència que contribueixi a fer polítiques públiques més efectives. Per això, conseller, li volem preguntar quin compromís pot assumir el seu departament per facilitar la col·laboració entre l'Observatori Català de la Joventut i el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya de cara al 2027?

I ja per últim, també volíem dedicar uns minuts a parlar del tema del finançament, un tema que també se n'ha parlat ja avui. No podem no denunciar la situació que han viscut les entitats juvenils del país un any més, i ja fa massa anys que ho denunciem. A més, la Llei de foment de l'associacionisme que abans mencionava, també és clara quan parla de les mesures de suport econòmic i finançament, diu que s'ha de treballar per adaptar els calendaris de publicació i pagament dels ajuts públics als cicles de les entitats, que s'han de promoure eines de finançament més estables com els convenis pluriennals i que s'han d'enfortir les estructures federatives que donen suport a les entitats de base. Però, per contra, un any més hem vist com la Convo ha anat amb retard, amb la novetat que el 2026 no s'ha ni publicat de forma anticipada.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Les promeses del departament s'han anat incomplint i en molts moments no hem tingut un calendari de previsió o bé s'han fet estimacions que després no s'han acabat complint. Ens trobem un any més amb entitats que cobren l'import atorgat passat l'estiu, enguany a mitjans d'octubre. Com es pot pretendre que una entitat de base associativa pugui centrar-se en la seva tasca si ha d'estar fent mans i mànigues fins a l'octubre només per garantir la viabilitat de la seva tresoreria o la seva liquiditat. A més, aquest any, les entitats educatives del país també s'han bolcat per treballar conjuntament amb la Direcció General de Joventut en propostes de modificacions per les bases de la Convo del 2027. Agraïm sincerament aquests espais de diàleg i creiem que han estat fructífers, però un cop més hem de lamentar que, finalment, la proposta de bases les hem rebut a través de la Taula del Tercer Sector.

Les entitats educatives del país són pal de paller de l'associacionisme juvenil català i han traslladat en múltiples ocasions que les seves demandes s'han d'escoltar en veu pròpia i, per tant, demanem un cop més al departament que les correspongui amb la bilateralitat que es mereixen. I, per últim, no oblidem també que aquest any moltes entitats juvenils han rebut propostes de revocació de la COSPE d'una subvenció de l'any 2021. Sabem que el departament s'ha bolcat i s'ha treballat per evitar que aquestes revocacions es donessin i ho agraïm i celebrem que hagi arribat a bon port. Ara bé, ens amoïna que aquesta situació es pugui repetir per tota la resta d'anys el 2022, el 23, etcètera. Per tot això, li volem formular les següents preguntes. Com garantirà des del Departament que la Convo del 2027 sigui realment anticipada? I què faran per evitar noves revocacions de subvencions posteriors al 2021?

Conseller, les qüestions que avui hem plantejat comparteixen una mateixa preocupació, les dificultats per transformar allò que acordem en fets concrets i canvis reals. Des del CNJC continuarem aportant propostes, coneixement i voluntat de treball conjunt, però també ens correspon assenyalar les mancances que detectem i reclamar respostes a l'altura de les necessitats de l'associacionisme juvenil del país. No necessitem només que es reconegui el valor de l'associacionisme juvenil, sinó que es garanteixin els recursos, la coordinació i els calendaris perquè aquest reconeixement es tradueixi en fets.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Moltes gràcies.

**El president**

Gràcies, senyor Casanovas. I ara és el torn del conseller perquè pugui respondre als grups i també al Consell Nacional de la Joventut. *(Veus de fons. Pausa.)* Aturem cinc minuts, d'acord?, i tornem a la compareixença del conseller.

*(Pausa llarga.)*

Fitxer 8

**La vicepresidenta**

Bé, reprenem de nou la comissió. Ara el conseller tindrà trenta minuts per tal de donar-vos la resposta a tots els grups municipals. Perdó, parlamentaris.

**El conseller de Drets Socials i Inclusió** (Raúl Moreno Montaña)

Ja sol passar presidenta, això. Bé, doncs, en primer lloc, agrair-vos a tots i a totes, els diputats i diputades, el to de les intervencions. Jo crec que, per posar en valor algun dels elements de la conversa que hem tingut avui, coincidim –i diferents grups parlamentaris ho han dit–, en quines són les prioritats del jovent a Catalunya. Per tant, jo crec que tenim l'anàlisi ben fet i, evidentment, doncs podem tenir diferències en les respostes i les polítiques a aplicar, però jo crec que, com a mínim, coincidim en que l'anàlisi i que les prioritats són les que, entre tots, hem posat a sobre de la taula.

L'esperit del Govern de la Generalitat no és justament fer el que es feia abans, sinó és adaptar les polítiques a la realitat que tenim, aprofitar allò que s'ha fet en els darrers anys, que és positiu i que ha donat bons resultats i innovant aquelles polítiques que s'han d'adreçar i que s'han d'emmotllar a la situació actual dels joves. Jo crec que és important, també, la capacitat de posar-se a la pell dels joves i intentar donar sortida a les problemàtiques en una òptica actual per resoldre els problemes d'ara i intentar resoldre també els problemes del futur.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Dir-los, per altra banda, que nosaltres serem aquí cada vegada que vostès ho demanin. La senyora Teresa Llorens ha vingut quan vostès ho han demanat, també la resta de membres del Departament, més enllà que vingui el conseller o consellera, que jo estic agraït que m'hagin convidat i seré aquí les vegades que vostès considerin oportú. No és només la meva paraula, sinó del conjunt del Departament, que poden fer-li arribar els dubtes sobre la gestió més concreta d'alguns d'aquests temes i, per tant, la meva disposició a que això sigui així.

La diputada de Junts planteja alguns temes, d'alguns en parlaré una sola vegada perquè hi ha alguns que són repetits i, per tant, intentin donar-se per respost amb aquesta primera intervenció. Parlava vostè de l'ordre, dels monitors de lleure i d'aquesta modificació. En aquest sentit, s'està treballant, hi ha un pla de treball fixat a través del Consell Assessor d'Entitats de Lleure, del Cafell, i, per tant, aquest calendari s'està fent, s'està treballant, hi ha aquesta incorporació i modificació de

l'ordre serà possible jo crec que en els pròxims mesos i, per tant, quan el calendari ho prevegi.

Sobre el pla d'actuacions 21-26 del Pla Nacional de la Joventut de Catalunya, evidentment, quan es fa, quan s'enllesteix un pla en aquest cas el Pla Nacional de la Joventut de Catalunya, sempre es fa una avaluació de les dades que no només és necessària per tancar el Pla Nacional i s'ha de retre comptes al Govern, sinó que també serveix per planificar aquest nou Pla Nacional de la Joventut de Catalunya. De fet, les dades ja estan a la pàgina web de l'anterior pla. Vostès les poden consultar per tenir uns primers anàlisis de les conclusions d'aquest pla i, per tant, el Pla Nacional de la Joventut de Catalunya és el que ens fixa a nosaltres el rumb cap on volem anar.

Hi ha altres elements, també que parlava vostè, que han estat en alguns casos també replicats per altres grups parlamentaris. Sobre el tema del contracte programa de serveis socials pel que refereix a l'àmbit de joventut. Jo vull recordar que aquest acord de transferència de les competències cap als ens locals, una part de transferència d'una part de les competències dels ens locals en l'àmbit de joventut, ha estat acordat amb la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis. Per tant, amb els ens locals que han pogut veure, han pogut entrar en detall de quina és aquesta competència.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Hem tingut moltes reunions perquè aquest ha estat un dels elements, també, diguem-ne, de discussió per la preocupació i la importància d'aquestes polítiques i, evidentment, va associat als recursos que es necessiten per desenvolupar-les. Molt probablement, si no hagués estat així, no hi hauria acord per part de la Federació de Municipis de Catalunya i l'Associació Catalana de Municipis. Per tant, aquests recursos estan associats a les competències que es volen transferir. Per tant, delegació de competències i finançament per donar estabilitat a les polítiques de joventut, per fer quelcom que ja sabien que passava, i era que les polítiques de joventut, tot i que es feien a través del contracte programes de serveis socials, ho acabava gestionant l'ajuntament a través dels seus serveis de joventut i, per tant, de posar negre sobre blanc el que ja passava i donar-li seguretat jurídica i seguretat en el seu finançament.

Sobre el tema de la Convo, que també ha sortit en diferents ocasions, això no ho estem fent bé. Hem tingut diferents discussions i tenim un grup de treball amb la Taula del Tercer Sector Social per veure de quina manera som capaços de fer que la convocatòria de subvencions, que té a veure amb els diners que moltes entitats, milers d'entitats a Catalunya es reben cada any per poder fer la seva activitat arribi en temps i forma. La part ideal per nosaltres seria que l'1 de gener de l'any en curs les entitats poguessin tenir com a mínim la provisional de la Convo per saber si el seu projecte ha estat aprovat i quin és el finançament que poden tenir per desenvolupar-lo. Mai la Convo ha sortit i la provisional ha sortit al gener, no ha passat mai. Ni ara, ni abans, ni anys enrere, no ha passat mai.

És veritat que aquest any especialment hem tingut un retard considerable, més del que a nosaltres ens agradaria sobre aquesta situació, i es deu fonamentalment a una part que té a veure amb la revisió també del procediment que s'estava duent a terme i té a veure també amb la voluntat del Govern de Catalunya i del Departament que totes les entitats puguin accedir al seu finançament.

Moltes vegades el retard es produeix també perquè hi ha una part inicial de tot el procediment en el qual els professionals del Departament es posen en contacte de forma reiterada i constant durant molt de temps amb les entitats per tal que puguin presentar correctament la seva sol·licitud de subvenció. I això fa que moltes vegades el que podria estar un tràmit purament administratiu de quinze dies es pugui convertir en un tràmit d'un, dos o tres mesos perquè aquells papers que has demanat a una de les milers d'entitats que s'han presentat, encara no ha arribat, no ha arribat a temps i això fa que els terminis vagin més enllà del compte.

Per tant, el que nosaltres estem treballant ja amb la Taula del Tercer Sector és tenir una convocatòria, una Convo que sí que volem que pugui sortir abans que acabi l'any i, per tant, de retornar al punt inicial. I també serem molt estrictes a l'hora de poder objectivar els elements de valoració d'aquesta Convo, dels projectes i també serem molt garantistes en els terminis. Per tant, tots haurem de fer un esforç. Les entitats per presentar en temps i forma els seus projectes i el Departament de Drets Socials i Inclusió per poder fer les valoracions en temps i forma. I així intentarem reduir aquest temps. Durant l'any 2027 farem aquest primer procés i això l'any 2028

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

el nostre objectiu és que puguem avançar tot el que puguem perquè sí que l'1 de gener del 2028 puguem tenir –i treballarem per això–, una Convo en temps i forma. Per tant, aquí sí que els dono la raó, perquè evidentment no ha estat un procés com caldria.

Pel que fa a l'àmbit d'habitatge, i també és un tema que ha sortit en diferents intervencions per diferents grups parlamentaris, molt probablement l'habitatge és el principal vector de desigualtat en aquests moments de la nostra societat. No només afecta els joves, afecta els adults, afecta la gent gran que també en el moment de pèrdua de l'habitatge poden tenir una situació molt complicada i per tant afecta el conjunt de la població. Saben vostès perfectament quins són els elements que influeixen en aquestes dificultats d'accés a l'habitatge, que és el preu de l'habitatge, les dificultats per trobar habitatge i la manca d'habitatge social per part de Catalunya.

Des de fa molts anys, molts anys, i per tant, aquesta dificultat d'accés a l'habitatge no és dels últims dos anys, és de fa dècades, la Generalitat de Catalunya, els diferents governs no han apostat per tenir un parc d'habitatge de lloguer assequible. Estem en un tant per cent molt més baix que la resta de països europeus i aquesta és la realitat, la d'ara i la que ens vam trobar. No hem vingut aquí a dir que en dos anys i mig solucionarem el problema, però sí que és veritat que hem posat en marxa polítiques que nosaltres considerem que són positives per tenir un parc d'habitatge que sigui capaç, en volum, de competir amb el mercat d'habitatge privat, que és el que tenen la resta de països europeus. I això no es fa en quatre dies, perquè els habitatges s'han de construir.

Hem presentat el...

Fitxer 9

Pla 50.000 del qual el deu per cent són habitatge social i sí, el vint-i-cinc per cent compromès per joves. I poder tenir un parc d'habitatge públic suficientment ampli perquè els joves, si van al mercat privat i els diuen que aquest habitatge costa mil quatre-cents euros al mes tinguin al costat una oferta d'habitatge públic, amb preus molt més assequibles i que tinguem la capacitat de reduir el preu del mercat privat de lloguer. I amb aquesta teoria no només està el Pla 50.000, està el Pla 50.000,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

està el fet que la Generalitat de Catalunya en aquells casos de desnonament on també hi ha joves moltes vegades implicats pugui comprar l'habitatge per evitar el desnonament, que aquelles persones majors de quaranta anys puguin optar a una compra conjunta entre la Generalitat de Catalunya i el privat per tal de poder, ja no només pagar l'accés a l'habitatge sinó les mensualitats, de manera que aquell pis al final també formi part d'aquesta xarxa d'habitatge públic.

I, d'altra manera també els préstecs d'emancipació juvenil sempre són millorables però hi ha tres mil joves que ho han demanat. Per tant, no és un mal producte. Al contrari, és un bon producte que ara hem ampliat, com deia en la intervenció inicial, a àmbits de rehabilitació o de compra d'habitatge protegit. Per tant, hi ha més línies, podran haver-hi més línies, però nosaltres considerem que aquestes són tres que abans no existien i que ara existeixen i, per tant, jo no intentaré convèncer ningú que això s'arregla en un clic, perquè estaríem enganyant el conjunt de la ciutadania i no m'abonaré a aquests discursos que tot és un desastre.

Només recordar que la política d'habitatge és competència de les comunitats autònomes i les dificultats que pot tenir un jove a Catalunya són les mateixes que pot tenir un jove a Madrid, a València, Andalusia al País Basc. I crec que la dificultat per accedir a un habitatge no només passa a Catalunya. Per tant, aquells que donen moltes lliçons de quina hauria de ser la política d'habitatge trobem que allà on tenen la capacitat de governar els problemes són els mateixos o majors, perquè tot i que s'ha fet una llei que permet capar l'increment dels preus establint zones tensionades, que s'ha aplicat a Catalunya i que ha tingut efectes positius, altres comunitats autònomes que també ho podrien haver fet no ho han fet. Per tant, el Govern es compromet a fer tot el possible per intentar facilitar l'accés dels joves i del conjunt de la ciutadania a un habitatge públic amb la creació d'aquesta xarxa.

La diputada d'Esquerra Republicana Bassa *(Veus de fons.)* Besses, perdona, és que les meves es i as són molt semblants... Parlava del ritme del desplegament dels acords. Jo crec que els estem complint, no tot va sempre com tots voldríem. Jo vull agrair el suport als pressupostos i haver posat en negre sobre blanc també els compromisos adquirits per part dels dos..., del Govern i d'Esquerra Republicana, compromisos els dos per la creació del CRAJ, la renovació del Carnet Jove i la T-

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Lleure. Jo crec que són compromisos alguns d'ells històricament reivindicats, que no s'havien posat en marxa fins ara, i que ara tenen un compromís pressupostari per poder fer-ho. Amb el tema del Carnet Jove anem bé, vostè també ho ha dit. Jo crec que des del punt de vista del calendari tot sembla indicar que anirem en temps i forma i en els altres dos temes, al tema del CRAJ després m'hi referiré.

I en el tema de la T-Lleure vostès diuen, quins són els terminis? Jo els puc dir que serà el 2027 segur, saben vostès que no és una política directament del Departament de Drets Socials i Inclusió, que és de Territori, que hi ha una part pel que fa a l'aplicació informàtica que sembla que ja s'ha resolt, que hi havia uns problemes tècnics per poder fer possible la intenció de l'acord que vam signar, i esperem que l'any 2027 això pugui ser una realitat i, en tot cas, quan tinguem més informació exacta de quin és el calendari en què es podrà fer doncs els hi donarem a conèixer.

Sobre el traspàs de competències als ajuntaments ja ho he explicat. El tema de l'aniversari de l'escoltisme català no hem començat a treballar, fa escassament un mes potser que el Parlament de Catalunya ho va aprovar al debat de política general, si no recordo malament. Ens hi posarem a treballar, parlarem amb ells i tindran el reconeixement que aquest escoltisme ha tingut i que té des del punt de vista de la intervenció amb els nostres infants i joves al conjunt del país, així com el tema de l'ús de l'espai públic i els usos juvenils, que també el Parlament ho va aprovar fa tres setmanes. Per tant, ens posarem a treballar i donarem sortida a aquestes propostes.

Sobre el diputat del Partit Popular, jo no jo no faré política partidista de l'accident d'avui i ho deixo aquí. I ha parlat vostè de l'eclipsi, de PISA, del bo cultural, ha parlat d'altres mesures, ha parlat d'habitatge. Li recordo, com he dit abans, de qui són les competències en habitatge. Vostè parla de Pedro Sánchez, les eleccions, de la Montse Mínguez, però em demana que no parli d'Ayuso. Bé, jo crec que també és important que cadascú, que promou una política determinada o que diu als altres com s'han de fer les coses doni resposta en funció d'allà on governa i té la possibilitat d'aplicar allò que diu, no? Li vaig recordar al Ple del Parlament, li torno a recordar, si hi ha una comunitat autònoma que ha fet de la seva política d'habitatge la venda

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

automàtica d'edificis d'habitatge públic per joves és la comunitat de Madrid, que els va crear i els va vendre un fons voltor i que fins i tot van haver d'actuar els tribunals.

Si la política que vostè proposa és la que l'Administració construeixi habitatge perquè després aquest habitatge sigui venut un fons voltor, doncs no és la nostra. Nosaltres creiem que allà on posem diners públics per generar habitatge, per facilitar que els joves puguin gaudir d'un habitatge, això ha de tenir una traducció en aquesta xarxa d'habitatge públic perquè després altres puguin tenir la possibilitat de fer-lo servir i aquí no cal tampoc alçar més la veu, si a tots ens coneixeran per les polítiques que hem fet. I a vostès també, allà on governen.

Sobre el tema de feina. Home, poden haver-hi dificultats en aquests moments d'una part de la població jove en accedir a la seva primera feina, podem estar parlant de situacions de sobreformació, o sobrequalificació en segons quines feines, podem estar parlant de la necessitat que els salaris creixin, però és que clar, dir que en aquests moments hi ha una situació de precarietat des del punt de vista salarial i votar en contra constantment de l'increment de l'SMI és un problema.

O que està..., o per exemple, pel que fa a altres polítiques que vostè feia també amb relació a l'habitatge, votar en contra de les mesures per frenar els desnonaments o votar en contra de limitar les pujades abusives del lloguer o votar en contra de regular els lloguers temporals o votar en contra de restringir l'especulació immobiliària o de facilitar l'accés a l'habitatge de rendes bàsiques baixes o mitjanes, denota també quina és la política del Partit Popular amb relació a l'habitatge.

I, per tant, jo els consells, *los agradezco, todos los consejos*, però vostè entendrà, i suposo que és recíproc, que ni les seves polítiques d'habitatge són les millors i vostè considerarà que les nostres no són les millors. Doncs ja està, em sembla que les seves –*i a la mostra em remeto*–, de les comunitats autònomes on governen, no són les millors per Catalunya, ni pels joves. I més enllà d'això, l'any 2024 la Comunitat de Madrid va suprimir el Consejo de la Juventud a la Comunidad de Madrid; per tant, va parar la participació dels joves en els dissenys de les polítiques públiques. El 2013, aquests 2.935 habitatges públics a fons voltors 2.935 habitatges, *quién los pillara*, a fons voltors.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I fins i tot el 2025 els rectors de les universitats de Madrid van denunciar l'ofegament pressupostari, que té a veure també amb les dificultats de l'accés de la gent jove a la universitat. Abans, en la meva intervenció inicial, jo parlava dels increments que hem fet també perquè les persones, el conjunt dels estudiants de Catalunya puguin accedir amb més facilitat. Hem fins i tot també fet un pas endavant en el reconeixement de l'accés a les famílies monoparentals, que no tenien fins ara la reducció en la matrícula universitària, que era un compromís també de les famílies de fa molt de temps i també s'ha assolit. I, per tant, efectivament existeixen diferències importants entre la seva política i la nostra.

Respecte a la diputada de VOX, no entraré a comentar-ho tot. Jo, de veritat esperava en algun moment que potser hi hagués una diferència entre el discurs del partit de VOX a nivell nacional, o a nivell dels adults i dels joves i veig que no, potser és inclús pitjor. Vostès han estat còmplices amb els seus socis, en aquest cas del Partit Popular, d'aquesta manca d'increment dels salaris mínims, de la capacitat que té la gent de poder treballar. Recordo, a més a més, i alguns partits aquí també, que es queixen de les dificultats laborals en un moment gairebé que hi ha plena ocupació, de la reforma laboral.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Van haver-hi alguns partits que estan aquí asseguts, que van votar en contra d'una reforma laboral que ha permès que en aquests moments hi hagi plena ocupació, gairebé plena ocupació en comparació amb anys anteriors al nostre país, especialment de la gent jove, que dona estabilitat també als contractes dels joves. I, per tant, moltes d'aquelles polítiques que en un moment determinat es poden criticar, amb el temps es veuen que són efectives. No esperem –en aquest cas de VOX–, convèncer-los del que no es volen convèncer. Vostès han vingut aquí a dividir, a viure en aquesta espècie de *pozo de amargura* constant en el que viuen i, per tant, aquí vostès ja faran el que considerin oportú, però vostès de drets dels treballadors poques lliçons poden donar. Poden donar lliçons de retallades, de la proposta de retallada de pensions. Les pensions no només és per la gent gran, eh?, i aquí hi ha alguns també que s'uneixen a la festa.

Vostès venen aquí a defensar els drets de les joves, a poder tenir recursos, a reclamar l'ascensor social, però per l'altra banda, el que vostès proposen és una

retallada dràstica de l'estat del benestar, que és el que ha permès que moltes de les persones, alguns dels quals estem aquí asseguts, en el seu dia agaféssim l'ascensor social per poder situar-nos en les mateixes condicions que molts dels altres catalans i catalanes que vivien a Catalunya.

Per tant, el que hem de fer entre tots i totes, sota el nostre punt de vista, és reactivar l'ascensor social, i reactivar l'ascensor social vol dir polítiques públiques, vol dir estat del benestar, vol dir igualtat d'oportunitats, vol dir invertir, no vol dir retallar impostos, no, no; vol dir que els impostos, sobretot dels que més tenen, vagin a parar a una redistribució de la riquesa que faci possible que qualsevol persona, en diferents situacions de la seva vida tingui les mateixes oportunitats per poder millorar.

I quan vostè parlava dels joves extutelats, per cert, que no han de ser estrangers, són dues coses diferents, eh?, nosaltres el que vam fer és justament protegir la gent jove que es trobava en una situació d'extutelats, perquè en aquells moments, quan aquestes persones rebien una prestació i canviava la seva situació, moltes vegades no s'informava o l'Administració no s'adonava d'aquest canvi i que, per tant, posàvem en risc i reclamàvem ara «deutes», entre cometes, que havien adquirit quan ells sí que van comunicar aquest canvi de situació. No es perdona res. Els joves extutelats són joves catalans. Hi ha algú de fora? És clar, que n'hi ha alguns de fora, i d'aquí i de tot arreu, que han estat tutelats per la Generalitat de Catalunya, que han fet un projecte de vida posterior. I la seva política és que els hi reclamem deutes de fa quatre, cinc, sis anys, quan ells van fer bé la feina? Nosaltres creiem que no.

Hi ha temes, i evidentment que nosaltres no hi podrem estar d'acord, però tampoc tinc cap esperança que els puguem convèncer, fins i tot amb les dades. Les dades del darrer trimestre de l'enquesta EPA diuen que l'emancipació juvenil ha pujat fins a un 19,3 per cent, que és un increment lleu, però és un increment; lleu, però és un increment. És igual la dada que li pugui donar, vostès continuaran amb el seu discurs divisori.

Respecte als Comuns, la senyora Lozano, ja m'he referit al tema d'habitatge que parlava inicialment. Respecte a la formació professional, en aquests moments Catalunya se situa, o sigui, Catalunya té la major oferta de formació professional que mai ha tingut en la seva història. I això és bo. Hem passat d'una percepció de la

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

formació professional que era com una educació de segona a ser una necessitat absolutament troncal del nostre mercat laboral, perquè en aquests moments el que costa és trobar professionals, i el fet que el Govern hagi apostat per incrementar l'oferta en places de formació professional fa que justament tinguem aquesta connexió que diu vostè deia entre el coneixement i l'empresa, que els joves puguin formar-se, especialitzar-se en un ofici i, per tant, entrar al mercat laboral guanyant sous molt dignes, en un sistema que permet..., que en aquests moments té dificultats per trobar personal format en algunes branques molt específiques.

Fitxer 10

I jo crec que hem de posar en valor, entre tots i totes, aquesta aposta que ha fet el Govern de Salvador Illa.

I sobre salut mental, jo també coincideixo amb vostè que la valoració de l'Obro Fil és positiva. Segurament coincidim, perquè n'hem parlat altres vegades, que en salut mental cal fer més del que fem, ja no només des d'aquest àmbit sinó des del conjunt del Govern. Tenim el Pla de salut mental en marxa, tenim un pla estratègic que ha de donar resposta, però saben vostès que no només en l'àmbit de la joventut, en diferents àmbits socials, tenim un problema que és el de salut mental i ens falten recursos per poder atendre aquesta realitat. Nosaltres hem fet una aposta molt important en l'àmbit de la infància, hem posat en marxa, a més a més, un concurs públic que permetrà que en els CDIAPs, en aquella primera atenció primerenca que es fa dels zero als sis anys, contractem més professionals. No perquè els infants vagin als CDIAPs a ser tractats, sinó perquè els professionals vagin al seu entorn a tractar-los.

Per tant, més cobertura, gairebé quatre-centes mil hores l'any d'aquest tractament i per altra banda, tot el continu assistencial que hem de fer també i que estem treballant en l'àmbit d'educació i en l'àmbit de salut, per poder fer que els joves al nostre país tinguin accés a projectes o a solucions de salut mental, que són tan necessàries.

Respecte als retards de sis mesos en les prestacions dels joves extutelats, aquí s'ha fet una tasca, jo crec que ho vaig comentar també a la Comissió de Drets Socials

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

quan vaig venir, és a dir, saben vostès que dins de la reforma del nostre sistema de protecció a la infància, les prestacions que abans es gestionaven des de DGAIA passen a gestionar-se ara des de la Direcció General de Prestacions i això ha fet que nosaltres vulguem revisar totes les prestacions que han rebut els joves extutelats en els darrers anys. En aquest any 2026 estem revisant les de l'any 2025 i a partir de gener començarem a revisar les del 2026; per tant, sí que es poden donar en algun moment algun problema que alguna persona hagi trigat més del compte, però aquest és una mica el calendari que nosaltres ens hem posat per treballar-hi.

I pel que fa a l'ús del català, hi ha diferents polítiques i línies de treball, hi ha un Pacte Nacional per la Llengua, que també vostè coneix, i dins d'aquest pacte hi ha algunes mesures principals en l'àmbit de joventut per la promoció del català, la sensibilització lingüística, el foment de la llengua entre infants, adolescents i joves. Per exemple, el concurs de maquetes de música en català, el Sona9, el Certamen d'Art Jove de Poesia Salvador Iborra, les tres beques del Carnet Jove lligades a la promoció del català, la col·laboració amb l'Acadèmia del Cinema Català i els descomptes per empreses que fomenten el català, la col·laboració amb el KLK del concurs de nous talents per la música urbana i amb Clotilde Fest, la col·laboració amb la Plataforma per la Llengua a través de la Xarxa Nacional d'Emancipació Juvenil, fomentar l'ús del català al món de lleure i dissenyar accions de foment per l'ús del català etcètera.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Hi ha una sèrie de mesures que estem portant a terme perquè ens sembla que el català no només per una qüestió de protecció de la nostra llengua, sinó perquè és un dels vehicles fonamentals d'inclusió social, hem de fer aquesta aposta de manera important, i així l'estem fent des del Departament.

Permeti'm la diputada del PSC que la deixi cap al final perquè voldria fer també un tancament, però sí que voldria referir-me abans també a les aportacions del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. Parlaven vostès del CRAJ. Ens vam veure la setmana passada i jo crec que vam deixar clar quina era la nostra posició respecte al CRAJ. De fet, ho estem dissenyant conjuntament. També els vam demanar a vostès que participessin en el disseny. Estem en el punt que estem i aquí tots hem arribat a aquest punt. Quan vostès tinguin el disseny per tenir clar què és el que

volem fer exactament, perquè si no volem fer una còpia del ja existent haurem de definir quin és el projecte de CRAJ que volem. Els vam encarregar que fessin aquest disseny i, per tant, també de fer el calendari de treball. Continuarem treballant, quan tinguem el calendari de treball anirem avançant. I, evidentment, l'experiència del Consell de la Joventut de Barcelona, clar que la volem. Sí, sí, per agafar l'experiència i ho vam parlar, cap problema. I aquelles coses bones que es fan des del CRAJ de Barcelona doncs es poden aprofitar, evidentment.

Sobre la T-Lleure, l'any 2027, com els deia. En el tema de l'Observatori Català de la Joventut ja vam dir i vam comentar que ens ho miraríem, a veure quina capacitat de col·laborar per aquest estudi sobre habitatge. I sobre la Convo, també m'hi he referit abans. Bé, jo crec que més o menys i possiblement no de manera molt puntual he pogut respondre tot, però més o menys aquests eren alguns dels temes.

I sobre el diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar agrair, evidentment, el to que ha fet servir. Jo crec que també hem de tenir clares algunes coses que hem de poder posar en valor. Mai s'han destinat tant recursos a la joventut com ara. Mai, de la història d'aquest país. Mai s'han reforçat tant les polítiques de joventut i de protecció com ara. I ens farem càrrec de les situacions complicades per les que viu la gent jove en el nostre país –tinc gent gran, gent jove, tinc de tot al departament, de tant en tant em permetran que em confongui–, les dificultats que té la gent jove en el nostre país, sobretot en l'accés a l'habitatge i altres elements també de participació.

Jo crec que entre tots hem de fer-nos el favor –ho dic perquè no només són polítiques de present, sinó que són polítiques de futur–, que en aquests temes en els que segurament ens separen molt poques coses tinguem la capacitat de posar-nos d'acord, de deixar la politiqueria de banda i de posar-nos a treballar de valent en opcions que puguin construir un país de veritat. Jo crec que és el que els ciutadans ens demanen, a vostès com a diputats, a nosaltres com a Govern *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* I jo crec que és el major favor que podem fer en aquesta societat.

Gràcies.

**El president**

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Gràcies, conseller. Obrim ara per acabar el torn de resposta dels grups i pel Grup Parlamentari de Junts té la paraula la seva portaveu Ariadna Urroz, per tres minuts.

**Ariadna Urroz Segura**

Gràcies, president. En primer lloc conseller, agrair-li molt la resposta a bona part de les preguntes que des de Junts per Catalunya li hem plantejat. Crec que també ha pogut veure o copsar una mica el malestar per part de diversos grups parlamentaris amb relació a la matèria de polítiques de joventut, amb el que s'havia vingut fent fins ara. Jo crec que això, no sé si n'era conscient però almenys jo crec que avui també ha traspuat una mica de tots els grups que han intervingut. També ens ha sobtat que a l'inici només hagi gastat vint minuts del seixanta de la seva intervenció en una intervenció genèrica, però almenys ara, a la rèplica, sí que li volíem agrair que ha entrat bastant en detall a les preguntes que li hem fet, que no n'han estat poques per part del nostre grup. Per tant també gràcies en avançat.

Sí que fer algunes puntualitzacions o alguns comentaris del que vostè ara ens deia, crec que ha dit alguna cosa així com que no volia seguir fent més del mateix del que s'havia vingut fent perquè tradicionalment sempre s'hagués fet així, cosa que nosaltres celebrem. Aquí també demanar-li de nou que quan confeccionin el Pla d'actuacions 27-30, que deriva del Pla Nacional de Joventut de Catalunya, se les mirin i les revisin bé, que no és un tema que hàgim d'anar a pes, és a dir, no és un tema que haguem de fer cinc-centes actuacions, sinó que les que fem siguin útils, llavors jo des d'aquí li demanaria que fessin aquesta revisió.

En matèria d'emancipació, el que dèiem abans també des del meu grup, aquest casa-feina per garantir aquest futur, amb relació als préstecs d'emancipació i el meu company s'hi ha referit, l'Aleix Agustí, saben que no compartim exactament el model del que vostès estan impulsant. Demanaríem sobretot que revisessin el tema dels topalls dels cinquanta mil euros. No és el mateix un pis a Barcelona que un pis a Amer, i per tant, crec que aquests criteris de territorialitat sí que s'haurien de tenir en compte a l'hora de poder accedir als préstecs de l'emancipació.

Saben que per nosaltres també és important que la protecció de l'habitatge que quedi reservat a HPO, sigui només fins que es retorni el préstec a l'emancipació, sabem que vostès això no ho comparteixen, creuen que ha de ser HPO de manera

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

permanent i aquí crec que no ens posarem d'acord, però potser a l'altra mesura sí que caldria que li fessin una pensada.

També en un mandat parlamentari del Parlament de Catalunya en una moció de Junts vam aprovar que la reserva de pisos HPO per joves de les noves promocions caminéssim ja cap al trenta per cent, no només el vint-i-cinc per cent de reserva, és un mandat aprovat pel Parlament de Catalunya, jo també els diria que ho tinguessin present.

Vostè també ha fet referència en algun moment al salari mínim en relació amb els partits d'aquesta bancada, simplement també comentar-li, en el darrer Ple des de Junts per Catalunya vam impulsar aquí, al Parlament, el salari mínim català, una proposició de llei liderada per Junts, que també vostès d'entrada van presentar una esmena a la totalitat, per tant, quan aquí engloben tota aquesta bancada en un sector, dir-los que nosaltres també estem treballant pel salari mínim català, perquè no és el mateix viure a Catalunya que viure a Extremadura i, per tant, estem molt conscients que són els joves qui es veurien beneficiats que tinguéssim aquí un salari mínim propi.

I ja per acabar, perquè també en algun moment s'ha fet referència al lleure educatiu, el lleure associatiu de base voluntària és absolutament imprescindible, però nosaltres també volíem fer una menció avui a l'altra part del lleure, les altres entitats. Pimes, petites, mitjanes empreses, el sector del lleure professionalitzat, diguéssim, *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* que també arran de la crisi educativa d'aquest any amb el tema de les colònies s'han vist greument afectats. Per tant, també una mica una alerta de no ens oblidem aquí una part del sector del lleure.

I per últim, simplement remarcar que des de Junts per Catalunya les prioritats dels joves ens interpel·len directament i sempre intentarem ser constructius a l'hora de plantejar propostes i alternatives.

Gràcies.

**El president**

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Gràcies, diputada. I ara, per part del Grup d'Esquerra Republicana té la paraula la seva portaveu Mar Besses, quan vulgui.

**Mar Besses Casanovas**

Gràcies, president. Conseller, li agraïm el bon to i les bones paraules i li dic sincerament, però crec que també ens hem de poder dir que amb això no hi ha prou i que ha faltat concreció també algunes de les preguntes que li hem formulat, especialment per allò que fa a donar acompliment dels acords i especialment pel que fa als terminis, però en tot cas continuarem treballant per poder avançar en aquest sentit.

I li vull fer també una reflexió, perquè sap que aquest grup parlamentari no som els del no a tot, sinó que malgrat les diferències que tenim amb el seu partit i amb aquest Govern, que en son bastantes, compartim un mateix objectiu, vull pensar, i per tant, per això ens hem arremangat perquè el país continuï avançant i també perquè els joves continuïn avançant i crec que ho hem demostrat posant proposta política sobre la taula, posant ambició sobre la taula i també facilitant que aquest país tingui els recursos que li permetin continuar avançant. I, per tant, també els hi hem de dir, tenen vostès moltes eines, no totes, no totes –almenys les que ens agradaria des d'Esquerra Republicana–, però tenen moltes eines al seu abast per poder passar d'aquestes paraules o d'aquestes bones intencions als fets i nosaltres serem exigents en aquest sentit.

I serem exigents perquè crec, o creiem, que aquest és el millor antídot per combatre els discursos de l'extrema dreta, perquè en definitiva l'únic que busquen –i avui n'hem tingut una mostra més–, és perpetuar aquesta frustració que senten moltes persones joves perquè, de fet aquest és l'únic projecte polític que té l'extrema dreta pels joves d'aquest país i, per tant, no podem condemnar-los a que l'única resposta els doni l'extrema dreta, perquè ja hem vist com funciona i hem d'aprofitar allà on tenim les eines i on tenim la capacitat de fer polítiques al servei de les persones joves d'aquest país que ens permetin avançar. Per això en aquest sentit li diem, nosaltres hem estès la mà, crec que nosaltres hem complert amb la paraula donada, però també els reclamem que els toca estar a l'alçada i que compleixin amb els acords que hem subscrit.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

I per això els diem, se'ls acumula molta feina a la seva taula, però també els estenem la mà per continuar treballant plegats i per fer que tot allò que hem posat sobre paper s'acabi materialitzant i pugui arribar a les persones joves d'aquest país que, en definitiva, crec que és l'objectiu que compartim i que hauríem de compartir.

Dit això, una apunt a peu de pàgina respecte a la delegació de competències de joventut en els municipis. Crec que està bé posar-hi dimensió a vegades perquè, com li deia, sembla un gran anunci però, a l'hora de veritat, de què estem parlant? I li poso un exemple, perquè un municipi de 23.000 habitants, dels quals cinc mil són persones joves, la transferència de diners per finançar les polítiques de joventut, malgrat hi hagi aquest increment, són catorze mil euros. Amb catorze mil euros un ajuntament és evident que no pot pagar ni mig tècnic de joventut.

Nosaltres el que li volem dir amb això és, hem posat una primera pedra, és important, però cal que això no es quedi aquí i que continuem desplegant i continuem avançant en aquest sentit, perquè sinó ens quedarem amb l'autocomplaença, sense saber si estem assolint l'objectiu, que és que efectivament els ajuntaments tinguin totes les competències i tots els recursos per poder donar resposta i per poder atendre les persones joves dels seus municipis.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Gràcies.

**El president**

Gràcies, diputada. I pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya té la paraula el seu portaveu, Pau Ferran.

**Pau Ferran Navarro**

Gràcies, president. Miri, conseller, ha invertit vostè més temps a la rèplica que a la pròpia intervenció, a la qual ha invertit escassos vint minuts, la qual cosa sorprèn, sorprèn una mica. I més enllà del to «manso» que vostè ha emprat, que no li critico, m'ha tirat una mica de l'argumentari socialista habitual. Clar, m'ha vingut a parlar vostè de les pensions. Ostres, estem a la Comissió de Joventut, ha vingut vostè a parlar de pensions, em sembla fantàstic, però miri, sap vostè quin és l'únic Govern d'Espanya que va congelar les pensions?, ho sap? *(Pausa.)*, 2011, el senyor Zapatero, *(Veus de fons.)* el de *las joyas*, exacte.

S'ha referit també a la meva intenció de fer ús partidista del dolor. No era la meva intenció, si així s'ha entès, però mirin, vostès van portar dos decrets sobre habitatge al Congrés dels Diputats després de la mort de la senyora Mari Carmen, home, si això no és fer ús partidista del dolor, *que baje Dios y lo vea.*

Ha parlat d'atur juvenil, ha dit que hi ha plena ocupació de joves a Espanya. Home, som el país de la Unió Europea amb una taxa d'atur juvenil més alta, 23,3 per cent d'atur juvenil. Venir aquí a «xulejar» d'això, em sembla una mica excessiu. S'ha referit també als sous i s'ha referit al de...

Fitxer 11

sempre, al Salari Mínim Interprofessional que els partits de la dreta no volem apujar, escolti, està vostè orgullós que cada vegada més persones cobrin el Salari Mínim Interprofessional? Els sembla un bon llegat per part del seu Govern? Jo no em sentiria massa orgullós al respecte.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Quina ha estat la seva política d'habitatge? Fins a dia d'avui tot el que sabem és que vostès han adquirit dos mil habitatges de fons voltor, és a dir, vostès contribueixen a que els fons voltor vinguin aquí a comprar habitatges perquè saben que després vindrà la senyora Generalitat de Catalunya a adquirir-los, una estratègia fantàstica. Però miri, jo no vull que es pensi que jo li tinc mania i li diré una cosa que m'ha agradat del que ha dit i crec que és important. Ha dit, diguem-nos la veritat i és que no solucionem el problema de l'habitatge d'un dia per l'altre. Aquí té vostè tota la raó i li agraeixo que faci una reflexió així i que transmeti un missatge de veritat i que ens parlem tots com a adults.

Simplement li faré una reflexió sobre el que està passant amb l'habitatge. La senyora Lozano, dels Comuns, s'ha referit a que ens hem de qüestionar quina és la dinàmica del mercat i jo estic completament d'acord amb aquesta reflexió, però no exactament amb els paràmetres que ella ha emprat. Jo visc a la ciutat de Vic des de fa uns anys i en els últims deu anys han arribat set mil persones, han arribat set mil persones nouvingudes a Vic, i només s'han construït sis-cents cinquanta pisos, per la qual cosa ens surt una ràtio d'onze persones per pis construït. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Està clar que ens hem de

qüestionar quina és la dinàmica del mercat, però el que no hem de fer és regular preus, perquè no incideix exactament en allò que està passant, és una mesura que no servirà per solucionar el problema d'habitatge.

Si ens volem realment qüestionar la dinàmica del mercat, hem d'incidir en l'increment de l'oferta o la disminució de la demanda. El que proposen vostès de topar preus no serveix per absolutament res i posa pals a les rodes.

Moltes gràcies

**El president**

Gràcies, diputat. I, per part del Grup de VOX en Cataluña té la paraula la seva portaveu, Júlia Calvet.

**Júlia Calvet Puig**

*Gracias, presidente*. Senyor conseller, vostè parla de reactivar l'ascensor social. Vostè avui ve a parlar-nos d'això, porten vuit anys a Moncloa, no han tingut temps suficient? Si se l'ha encarregat vostès, l'ascensor social. És que déu-n'hi-do, és que no se'ls creuen ni a casa seva. També parlava vostè diu, el típic, el típic mantra que ara diuen a tot arreu: No, és que VOX vol acabar o retallar les pensions. No, deixi de mentir, perquè això és mentida. Nosaltres el diem és que l'única manera de sostenir-les passa precisament per fer fora a Pedro Sánchez, per fer fora el Partit Socialista de la Moncloa, perquè és precisament el que s'ha carregat absolutament tot l'estat del benestar. Repeteixo, no els creuen ni a casa seva.

I després també volia fer referència al que deia la diputada de Comuns, que deia que les rebaixes fiscals no beneficien la joventut. I clar, seguint amb l'exemple que s'ha comentat abans, amb l'exemple d'un pis de 250.000 euros, resulta que sobre aquest valor del pis, un deu per cent de l'ITP són 25.000 euros en impostos, s'ha dit. Molt bé. Quina família jove té 25.000 euros d'impostos?, quina família jove? Potser vostè sí que els té, però la família jove del carrer normal no, un fons voltor sí que els té, una família jove normal del carrer, no. Anem a veure, per exemple, amb els criteris que diu el Partit Socialista, no, no, però és que hi ha tipus reduïts. D'acord, tipus reduïts, anem a veure, tipus reduïts del cinc per cent, més enllà dels criteris,

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

que també són criticables i també s'ha dit, seguirien sent dotze mil cinc-cents euros només en concepte d'impostos.

És que aquesta és la realitat, deia, això és la diferència entre que un jove es pugui comprar un pis o no. En canvi, per un fons voltor això és una simple propina. És que, clar, hem de ser conscients de les polítiques que fem. Nosaltres, des de VOX ho tenim clar, ITP bonificat perquè l'Administració no pot seguir fent negoci amb l'habitatge.

Moltes gràcies.

**El president**

Gràcies, diputada. I ara, per part del Grup dels Comuns té la paraula la seva portaveu, Núria Lozano.

**Núria Lozano Montoya**

Gràcies, president. Bé, en primer lloc, nosaltres sí que hem notat a faltar una mica més de concreció en alguna de les preguntes que hem formulat, particularment les que tenen a veure amb el compliment de compromisos adquirits prèviament. En aquest sentit coincideixo amb la diputada del Grup d'Esquerra Republicana.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

També celebro que renovin el seu compromís per la lluita per l'afavoriment de l'accés al dret a l'habitatge. Ara, sí que és cert que notem a faltar majors sancions en matèria d'habitatge per aquells que no donen compliment a la normativa respecte al que implica com a obstacle a l'accés a la mateixa, i també un major compromís per posar fi a la compravenda amb finalitats especulatives, millorant la proposta inicial, malgrat el dictamen del Consell de Garanties Estatutàries no sigui vinculant, però per intentar superar els obstacles plantejats al respecte.

A mi em sembla curiós que alguns dels intervinents parlin que estan d'acord en qüestionar la dinàmica del mercat quan en realitat el van, anava a dir liberalitzar, però vaig a dir regalar, que és el que de debò van fer, perquè això de liberalitzar és un eufemisme que en realitat no es correspon amb el que veritablement està succeint. Crec que en realitat el que hauríem de definir és el concepte de voltors. No són voltors només els fons, hi ha més voltors i qui es doni per al·ludit, doncs que ho faci de manera lliure. No és una qüestió simplement de cultura del totxo i de

construcció, perquè també es pot rehabilitar, també es pot treballar per millorar l'accessibilitat d'habitatges que en aquests moments no són utilitzables pels seus propietaris. Hi ha moltes actuacions a desenvolupar. No és una qüestió simplement de compra-venda i d'obtenció de benefici.

La pregunta que potser caldria fer-se en matèria d'habitatge és si el problema són els impostos. És que n'hi ha gent que no es pot ni plantejar comprar-se un habitatge. Aquest és el problema. El problema no és que els donem 25.000 euros deixant de recaptar impostos que després s'hauran de destinar a moltes de les polítiques que avui aquí, amb molt bon criteri, d'altra banda, n'estem reclamant. Perquè el que no es pot fer és xuclar i bufar alhora, plantejar rebaixes fiscals i plantejar increment de despesa pública destinada no només a habitatge, sinó també a d'altres qüestions. Per això deia que la solució no són els regals fiscals que, al final, afavoreixen només els sectors de població que ja tenen una situació econòmica que els permet accedir a un habitatge i no, en canvi, aquells sectors més desafavorits i que tenen més dificultats.

I els ho diu algú que sí que és una persona molt, molt del *montón*, dotze anys treballant en una cadena de muntatge, *pluriempleada*, i que es va poder emancipar amb trenta-dos anys. Al meu barri, a Bellvitge, això és la situació habitual. Potser la situació que no és tan habitual és la que vostès diuen viure i, en realitat, la que viuen és la que no es correspon amb la realitat.

Moltes gràcies.

**El president**

Gràcies, diputada. I per acabar, com que el Grup dels Socialistes renuncia al seu torn de paraula, passem al Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i té la paraula el seu representant, Pau Casanovas.

**Pau Casanovas**

Gràcies, president. Bé, per al·lusions i en alguna cosa sí que ens agradaria repreguntar sobre el tema del CRAJ, que sí que se'ns ha comentat el tema que s'ha de seguir treballant per la proposta, etcètera. Vull dir, per part nostra, estem treballant, no sé fins a quin punt se us ha fet retorn de les últimes reunions que s'han

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

mantingut, que les estem fent gairebé amb freqüència setmanal, però nosaltres estem entregant amb escreix la documentació que se'ns està demanant i estem fent tots els informes pertinents i, de fet, ara estem acabant de revisar el document de la diagnosi que s'ha de fer per acabar de dissenyar tot aquest projecte, i és una cosa en la que s'està treballant.

Però a nosaltres el que ens agradaria saber és quan podrem fer això amb recursos d'aquest propi centre de recursos, perquè ara mateix ho estem havent d'assumir amb els recursos propis del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, amb un equip tècnic que ja té tota una sèrie de projectes, d'espais de governança i activitat ordinària que s'ha de seguir mantenint i vam entregar els informes de justificació de la creació d'aquestes noves places al juliol i encara no tenim cap novetat. Aleshores ens agradaria saber quan tindrem alguna novetat d'aquest tema.

I també insistim que hi ha una part de la feina que és del departament, o sigui, decidir la fórmula jurídica no és una cosa que haguem de decidir nosaltres, nosaltres podem col·laborar i tenim moltes idees a donar, però no és una feina que haguem de fer nosaltres. I de la mateixa manera que nosaltres sí que estem fent la feina de coordinar-nos amb el Consell de la Joventut de Barcelona, també hem de demanar al departament i a la Generalitat que es coordini amb l'Ajuntament de Barcelona. Ens consta que s'ha fet una sola reunió i que va ser molt exploratòria aquesta reunió amb l'Ajuntament de Barcelona i hi ha moltíssimes incògnites encara que s'han de començar a esclarir per poder seguir treballant en el disseny d'aquest projecte, perquè fer-ho sense saber quina relació voldran tenir les dues administracions, sense saber quina fórmula jurídica tindrà, home, s'ha d'entendre que és complex. Nosaltres hi estem treballant i la idea la tenim, però és difícil saber-ho si mantenim totes aquestes incògnites.

Llavors, dels altres dos temes que també s'han comentat respecte a la T-Lleure, nosaltres ens anotem l'horitzó del 2027, així ho farem saber les entitats perquè ens estan demanant quin és aquest calendari. De fet, si efectivament s'ha resolt aquest problema informàtic que estàvem pendents, doncs estarem atents. Tenim reunió de fet amb el director general de l'ATM de Barcelona i amb el director de la T-Mobilitat

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

ben aviat, no recordo si era aquesta setmana o la vinent, però esperem a veure que en aquesta reunió se'ns pugui explicar quina és la solució.

I sí que hi ha un tema que no hem rebut resposta i que ens agradaria poder reformular-li la pregunta una altra vegada, conseller, que és amb el tema de revocacions, perquè insistim en que, tot i que des de la direcció general i des del departament s'hagin fet informes, s'hagi justificat davant d'Intervenció, que aquestes revocacions que es van donar no tenien cabuda perquè estaven ben justificades les subvencions, s'ha d'entendre que hi ha moltíssimes entitats per les quals rebre una revocació de fa cinc anys d'imports que fan trontollar completament la seva estabilitat econòmica, doncs suposa un daltabaix important. I, per tant, nosaltres, si podem evitar aquestes situació, ens agradaria saber si s'evitarà.

Llavors, volem preguntar-li una altra vegada si des del departament poden garantir que no es duran a terme més intents de revocació de subvencions posteriors al 2021.

Moltes gràcies.

**El president**

Gràcies. Amb aquesta intervenció acabem la sessió i gràcies a tots i al conseller i al seu equip per la compareixença. S'aixeca la sessió.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**El conseller de Drets Socials i Inclusió** (Raúl Moreno Montaña)

Jo venia preparat això, però si em dieu que no, jo... Sí? Bé, ràpidament, perquè ja fem llarg, diguem-ne.

Gràcies també pel to de les respostes. Algunes de les suggerències que feia Junts les estudiarem. Evidentment, jo crec que ja sabem en què estem d'acord i en què tenim algunes diferències, no?

En el cas d'Esquerra, jo crec que ho he dit abans, l'acord de pressupostos i l'agredit, doncs, de posar també aquests projectes en l'acord de pressupostari vol dir que des del punt de vista del Departament de Drets Socials inclusió, els acords d'investidura amb Esquerra Republicana i amb Comuns estan en un 90 per cent assolits. Per tant, nosaltres complim els acords. Si els volem tots ja, no.

De fet, no ha estat així en molts anys. Per tant, de governar molts anys, exigir que les coses es facin en sis mesos, hem de tenir tots una mica de paciència. Dèiem el tema del pagament de les competències en joventut.

Hem incrementat un 41 per cent el pressupost i hem posat, a més, un increment en tècnics compartits justament pel problema que vostè deia. Per tant, insisteixo, no només ho hem dit nosaltres, ho hem pactat amb la Federació de Municipis de Catalunya i amb l'Associació Catalana de Municipis. A vostès els pot semblar que és molt, que és poc, que manca.

Aquest és el que hem assolit amb un acord amb aquells que representen el món local. Per cert, la meva primera intervenció ha durat 38 minuts, no 20. Allà posava 38.

A mi se m'ha fet més llarg. És igual, si són 20 no és una qüestió de temps, sinó de qualitat del contingut. I com hem acordat que els ítems que hem dit són els acordats i les línies estratègiques, tan mal no ha anat al principi.

Però més enllà, jo crec que si és breu, dos vegades és bo. Deia el Partit Popular, les joies, Zapatero... No és que només sigui una qüestió del salari mínim.

Vostès van portar dos decrets després del tema de la Mari Carmen. Només faltaria. Vostès van votar en contra.

Vostès, VOX i Junts. Vostès van votar en contra. Es pot estar amb aquells que volem protegir l'habitatge i amb aquells que els volen fer fora.

Vostès estan en els segons. Però és que no només, ara, amb aquests dos decrets. Vostès van votar en contra de l'Escut Social el gener del 2026, que ja tenia mesures per evitar els desnonaments.

Per tant, vostès, de manera habitual, voten en contra dels interessos de les persones més vulnerables en aquesta societat que l'únic que els demanem és que no siguin desnonades per fons voltors. Ni per grans tenidors. Vostès decideixen, com li he dit abans, on volen estar.

I estan en aquesta banda. I estan en aquesta banda. I, a més a més, en l'alardeado.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Em sembla molt bé. Si vostès creuen això, endavant. Però llavors no em digui que no.

Però llavors no em digui que no.

Fitxer 12

Diu, ¿es trobarà vostè orgullós que hi hagi tanta gent que hagi cobrat l'SMI? Sí. Molt. Si haver estat, formar part del partit que ha incrementat en més d'un seixanta per cent l'SMI en els darrers anys, sí. Sí, sí, estic molt orgullós. Molt orgullós. Vostè estarà orgullós de no haver contribuït a fer-ho possible, ja està, li és igual. Si a vostè els treballadors que estan amb sous precaris, ja sé que els és igual, però permetin que hi hagi una part de la societat i de partits polítics d'esquerra molt contraris ideològicament a l'associació VOX-PP que considerem que incrementar el salari mínim interprofessional de les persones treballadores d'aquest país el que fa és dotar de més oportunitats i d'incrementar el conjunt dels salaris.

Vam haver d'escoltar de la seva bancada i d'alguns dels seus associats que «*otra vez España se iba a romper*.» L'atur, que això ens seria insuportable..., doncs no ha passat, i no passarà, perquè quan es legisla per garantir l'accés i les retribucions dignes quan una persona està treballant, de les persones treballadores, normalment les coses surten bé. En aquest moment Espanya creix per sobre de la resta de la Unió Europea, de la resta de països de la Unió Europea i mostra que és així és que vostès d'això no en parlen.

Vostès diuen, no, vostè està per l'increment de l'oferta o pel decrement de la demanda. Sí, jo estic per l'increment de l'oferta de l'habitatge públic, sí, estic per l'increment de l'oferta, sí. Podem fer altres coses, també. Es pot intentar intervenir el mercat, també. I es pot fer un topall de preus, sí. Però hem de construir habitatge. I això és així i qualsevol expert de qualsevol color polític que entengui una mica d'això els hi dirà, tenim un habitatge social insuficient per les necessitats del conjunt del país. I es poden fer les dues coses. Per tant, sí, una altra vegada estem a les antípodes els uns i els altres.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Senyora de VOX, ara em deia vostè que vostès no volen retallar les pensions. Jo no sé on s'ha ficat les darreres tres setmanes. Jo, faci una recerca a Google i posi Figaredo Pensiones. I ja està, Figaredo Pensiones. I allà tindrà vostè quina és la línia de retallar de l'estat del benestar i de les pensions i de posar en perill les pensions a 9 milions d'espanyols i espanyoles amb la seva proposta i amb els seus socis del Partit Popular.

I bé, senyora Lozano, li deia abans també allò del compliment dels acords dels Comuns. Jo crec que, i sap vostè com estem treballant també pel que fa als suggeriments que ens ha fet, als apunts que ens ha fet el Consell de Garanties Estatutàries amb relació a la norma de compra especulativa. Jo crec que entre tots hem de fer una norma que sigui aplicable i que, per tant, tingui les màximes garanties perquè aquí ens la juguem molt i, per tant, jo crec que, allò, cap fred i trobar la solució més adient en aquest sentit. I deia vostè, no és només una qüestió de construcció, jo li acabo de dir, jo crec que sí; també de rehabilitació, sí també; però insisteixo, que cal construir.

I al Consell Nacional de la Joventut de Catalunya, respecte al CRAJ vostès estan dient, estem revisant el document de la diagnosi i començar a fer el projecte. Doncs estem en aquest punt, estem començant a fer el projecte i quan tinguem el projecte el podrem dimensionar. Quina és la fórmula jurídica? El conveni. Ja els hem dit que per nosaltres la fórmula jurídica d'aquesta gestió és el conveni. Sobre les persones que han de fer possible el suport, nosaltres ja vam dir a la reunió de la setmana passada, que crec que justament feia pocs dies o poques setmanes, això ja ha passat a la direcció de serveis per tal que es posés en marxa. Són preguntes que vostès ja coneixen la resposta i no tinc cap problema a tornar-les-hi a dir.

I, finalment, sobre el tema de les revocacions de la COSPE 2021, efectivament, que m'ho havia deixat. Sí, va haver-hi per part de... Nosaltres, quan entrem ens trobem que hi ha subvencions que fa anys que es van quedar sense justificar, 21, 22, tota la COSPE, totes les COSPEs. I, per tant, el que vam fer és que, evidentment, quan nosaltres demanem a una entitat que ens justifiqui una subvenció que va rebre l'any 2021, molt probablement aquella entitat no tenia els papers en alguns casos per poder justificar-ho. I si els té, les condicions de justificació s'han d'adequar, les que

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

s'exigeixen ara s'han d'adequar a les bases d'aquell moment, cosa que ara no passava.

I per aquí nosaltres hem treballat, evidentment, des del Departament, per intentar que les entitats no puguin tenir aquestes dificultats per a una subvenció de l'any 2021 que mai s'havia demanat abans. Nosaltres posarem ordre al Departament, i això significa també atendre algunes situacions que no són còmodes, però part de la nostra feina és posar ordre. Descartem que hi hagi de la COSPE 22-23? No. Si hi ha aquest tipus de, diguem-ne, a les entitats se'ls reclama que justifiquin subvencions, intentarem posar-ho tot el fàcil que puguem, com hem fet amb la COSPE 21. Però, insisteixo, cal posar ordre. I és el que estem fent i assumint totes les conseqüències, probablement, de coses que no s'havien fet abans.

I agrair-los a tots i a totes el to, la intervenció i al president la seva moderació.

**El president**

Gràcies, conseller.

I ara sí, s'aixeca la sessió.

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

La sessió s'aixeca a...